

ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

**ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΙΔΡΥΘΕΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΠΡΟΪΑ, ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΞΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΒΛΑΧΟΥ**

**ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ, ΔΕ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ
ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΒΙΖΟΥΚΙΔΟΥ
ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ,
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΑΓΝΟΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΚΟΝΤΟΠΑΝΟΥ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ**

ΕΒΡΑΒΕΥΘΗ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

**ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΕΝ ΤΗ ΙΕΡΑ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙ**

**ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ
1936**

Ε.Υ.Δ. της Κ.ε.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Ἰωάννινα—Βενετία.

Ἐμπορική ἀλληλογραφία τῶν ἐτῶν 1723—1730.

Ἐν τῷ Ἀρχεῖφ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Βενετίας φυλάσσονται μερικά δέματα ἔμπορικῆς ἀλληλογραφίας προερχομένης ἐξ Ἰωαννίνων καὶ ἐξ ἄλλων πόλεων τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ ἐν Βενετίᾳ Ἐμπορικὸν Κατάστημα Κωνστ. Σελέκη καὶ Λάμπρου Σάρρου, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1723—1730. Ἐνίων ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τούτων ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον νὰ παραθέσωμεν ἔκτενῆ περίληψιν, κατ' ἀπομίμησιν τῆς φρασεολογίας των, ἀντιγράψαντες ἐκ τῶν πρωτοτύπων καὶ τινα ἐνδιαφέροντα σημεῖα. Ἡ ἀλληλογραφία αὕτη φέρει εἰς φῶς πολλὰ καὶ διάφορα περιστατικὰ ἀφορῶντα τὰς τότε συναλλαγὰς. Μανθάνομεν οὕτω τὰ ὀνοματεπώνυμα πολλῶν ἐμπόρων Ἰωαννιτῶν ἐξαγωγέων, οἱ ὅποιοι, εἴτε διὰ λαγαριασμὸν τῶν ἐν Βενετίᾳ συμπατριωτῶν καὶ συγγενῶν των, εἴτε δι' ἴδιον, περιήρχοντο τὴν Ἑλλάδα ὀλόκληρον φθάνοντες καὶ μέχρι Θεσ)νίκης, Ἀδριανουπόλεως καὶ Κων)πόλεως πρὸς ἀγορὰν τῶν πολυειδῶν προϊόντων των καὶ ἀποστολὴν αὐτῶν εἴτα εἰς Βενετίαν. Μεταξὺ τῶν ἐξαγομένων εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἔρχονται τὰ ἐλαιόλαδα, τὸ Κηρί, τὰ Βαλανίδια, τὰ μετάξια, τὰ Πρινοκόκκια¹ καὶ ἔπονται τὰ βαμβακερὰ νήματα, τὰ λεπτοκάρυα, αἱ Τζέργες, τὰ Καπότα, τὰ δέρματα, τὸ λινοκόκκι καὶ τὰ σφογγάρια. Εἰς τινα ἐπιστολὴν γίνεται λόγος καὶ διὰ μίαν ποσότητα ἀπὸ 250 καντάρια βάμβακος, τοῦθ' ὄπερ σημαίνει ὅτι ἡ καλλιέργεια τοῦ βάμβακος ἐγένετο καὶ πρὸ δύο αἰῶνων ἐν Ἑλλάδι. Καὶ

1) Ζωῦφια ἐπικολάζοντα εἰς τοὺς πρίνους (πουρνάρια) τῶν περιφερειῶν Ἰωαννίνων, Παραμυθίας καὶ Πελοποννήσου, τὰ ὅποια συλλεγόμενα ξηραίνονται εἰς τὸν ἥλιον καὶ ὁμοιάζουν, μὲ ὑπέρυθρα σφαιρίδια. Ἐν Βενετίᾳ κατὰ τὸν Βοερίο τὰ ἐχρησιμοποιοῦν διὰ τὴν βαφήν τῶν ἐριούχων εἰς χροῶμα κόκκινον καὶ βύσινον. Καὶ ἐπειδὴ εἰς τὴν ἀραβικὴν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Γαλλικὴν τὸ πρινοκόκκι ὀνομάζεται «Κερμές», διὰ τοῦτο ἀπαντῶμεν εἰς τὰς ἐπιστολάς τὴν λέξιν «κερμεζί ἢ κερμεζί». Πρὸ τοῦ 1912 ἐγένετο καὶ ἐξ Ἰωαννίνων ἀρκετὴ ἐξαγωγή παρὰ διαφόρων ἐμπόρων—ἐν οἷς καὶ παρὰ τοῦ μακαρίτου πατρὸς μας —Πρινοκοκκίου διὰ τὴν Τύνηδα ὅπου τὸ ἐχρησιμοποιοῦν διὰ τὴν βαφήν τῶν φεσίων, ἅτινα οἱ Ἰωαννῖται ὀνόμαζον φέσια τῆς Τρύνας.

ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὴν ἐξαγωγήν. Ἐκ δὲ τῆς Βενετίας εἰσήγοντο: ροῦχα, μεταξωτά, ἀτλάζια, κατφέδες, χαταγιά, καπέλλα, φέσια, βιβλία, γυαλιά, χαρτί, ζάχαρι, χρυσάφι φίνο καὶ ψεύτικο (κ. φάλτσο) διὰ χρυσοκεντήματα καὶ ἄλλα ψιλικά, ἐν οἷς καὶ καθρέπται διὰ τὰς γυναικας. Εἷς τινὰ δὲ ἐπιστολὴν ἐξ Ἀρτης ζητεῖται καὶ ἡ ἀποστολὴ κοχλιαρίων, μαχαιρίων καὶ περονῶν ἐκ κασιτέρου. Καὶ οὐ μόνον τότε, ἀλλ' ἤδη τῷ 1676 (ὄρα ἐπιστ. ἀριθ. 3 Κεφ. ΚΑ΄.) οἱ Ἰωαννῖται μετεχειρίζοντο ἀργυρᾶ ἀλατοδοχεῖα καὶ χειρομακτρά δαντελλωτά καὶ σεντόνια καὶ μαχαιροπείρουνα τῆς Νυρεμβέργης!

Ἡ εἰσαγωγή τοιούτων εἰδῶν πολυτελείας μᾶς δίδει μίαν ζωηρὰν εἰκόνα τῆς τότε κοινωνίας τῶν Ἰωαννίνων ἣτις εἶχε φθάσει εἰς ἓνα ἐπίζηλον βαθμὸν πολιτισμοῦ, ὃν ὀφείλει εἰς τὴν Βενετίαν, μεθ' ἧς ἤδη ἀπὸ τοῦ 16ου αἰῶνος στενὴ ἦτο ἡ ἐπικοινωνία τῶν Ἰωαννίνων.

Τότε τὰ Γιάννινα ἀπετέλουν, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς δημοσιευομένης ἀλληλογραφίας—τὸ ἐμπορικὸν Κέντρον ἀπάσης τῆς σημερινῆς ἡπειρωτικῆς Ἑλλάδος. Τὰ ἐκ Θεσπικῆς καὶ Θεσσαλίας προϊόντα, διὰ μέσου τῶν Ἰωαννίνων, Σαγιάδος καὶ Κερκύρας ἀπεστέλλοντο εἰς Βενετίαν καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ διήρχοντο καὶ τὰ ἐκ Βενετίας εἰσαγόμενα προϊόντα. Χρηματοδέματα μὲ οὐγγαρά καὶ Δουκάτα καὶ Τζεκίνια ἔφθανον ἐκ Βενετίας καὶ διὰ τῶν ἐν Ἰωαννίνοις Τραπεζιτῶν ἐστέλλοντο εἰς τοὺς ἐν Κων)πόλει ἀνταποκριτὰς καὶ ἀντηλλάσσοντο μὲ Τουρκικὰ νομίσματα, τὰ ὅποια ἐτί-

1) Τοῦτο παραδέχονται καὶ οἱ φίλοι λόγοι κ. κ. Χρ. Σούλης Β. Πυρρινέλλας καὶ Ἀλέξανδρος Λιβαδεὺς ἐκ τῶν ὀλίγων διανοουμένων τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν πάτριον ἱστορίαν. Τοῦ δευτέρου παραθέτομεν ἀπόσπασμα λίαν ἐνδιαφερούσης ἐπιστολῆς τοῦ ἀπὸ τῆς 26.9.931 πρὸς ἡμᾶς: «...παρετήρησα, γράφει, ὅτι ὑπάρχουν πλεῖστοι οἰκογένεια ἀπὸ τὰς καλλιτέρας τοῦ τόπου, αἱ ὅποιαι μετηνάστευσαν κατὰ τὸν 17ον καὶ 18ον αἰῶνα εἰς τὴν Βενετίαν, ὅπου ἔκτοτε παρέμειναν συνεχῶς, μὴ ἐπανελθοῦσαι πλέον εἰς Ἰωάννινα. Κατὰ τοὺς αἰῶνας τούτους ἡ ἐπικοινωνία μεταξὺ Βενετίας καὶ Ἰωαννίνων ἦτο στενωτάτη. Καταντοῦσε κάθε οἰκογένεια Γιαννιώτικη νὰ ἔχη κάποιον αὐτοῦ καὶ νὰ εὐρίσκηται ἔτσι συνδεδεμένη μὲ τὴν πόλιν ταύτην. Ἡ ἐπιρροή τῆς Βενετίας εἶναι καταφανής: φορέματα, οἰκιακὰ σκεῦη, βιβλία, γνῶσις τῆς Ἰταλικῆς ἀπὸ τοὺς παλαιότερους Γιαννιώτες ὡς καὶ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τῶν παλαιότερων σπιτιῶν—τὰ μεγάλα παράθυρα τῆς Κρεβάτας ἐνθυμίζοντα τὰ τριλυβικά τῆς Βενετίας—ὄλα τὸ μαρτυροῦν. Οἱ παλαιοὶ Γιαννιώτες αὐτοῦ ἐσπούδαζον, μεταβαίνοντες ἐννοεῖται καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Παδούης ὅπου ἔπαιρναν τὸ δίπλωμα τῆς ἰατρικῆς καὶ ἐγένοντο *illustrissimi*—ἔτσι λέγει τὸ δίπλωμα ἐνὸς ἀδελφοῦ τοῦ πάππου μου—καὶ ἐξοχώτατοι ἐδῶ. Ἐσκέφθην λοιπόν, σὺ ὁ ἀρεσκόμενος εἰς ὄλα αὐτά, ὁ φιλολογῶν ἀπὸ νεαρῶτατης ἡλικίας, ὁ τελευταῖος ἀκολουθήσας τὴν Γιαννιώτικην παράδοσιν τῆς μεταναστεύσεως εἰς τὴν εὐγενὴ πόλιν τῶν Δογῶν μὲ τὰ ὄνειρώδη ἴχνη τῶν περασμένων μεγαλείων, εἶναι δυνατόν νὰ μὴν ἔμαθες τίποτε, μονίμως ἀπὸ πολλοῦ κατοικῶν αὐτοῦ, διὰ τὴν παλαιὰν Γιαννιώτικην παροιμίαν; Ἦλθον καὶ παρήλθον ὅλοι αὐτοὶ οἱ μετανάσται χωρὶς νὰ ἀφήσουν ἴχνη τῆς διαβάσεώς των; Ὑπάρχουν τάχα ἀπόγονοὶ των φέροντες τὰ ὀνόματά των; Ὑπάρχουν γραπτὰ στοιχεῖα μὲ τὰ ὅποια εἶναι δυνατόν νὰ διαφωτισθῇ

θεντο εἰς τὴν διάθεσιν τῶν εἰς τὰ διάφορα παραγωγικὰ κέντρα τῆς Ἑλλάδος, διὰ λ/σμὸν τῶν ἐν Βενετία Ἰωαννικῶν ἐμπορικῶν οἰκῶν, δρώντων ἀντιπροσώπων, οἵτινες καὶ ἐξέδιδον Συναλλαγματικὰς ἐπὶ Κων)πόλεως διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀγοραζομένων προϊόντων.

Ἄλλα καὶ ἱστορικὰ τινὰ γεγονότα ἀναφέρουν αἱ ἐν λόγῳ ἐμπορικαὶ ἐπιστολαί. Δύο ὁμιλοῦν διὰ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Κουρσάρων, ἄλλη γράφει ὅτι «ἐπέρνα ἕνας μπασῶς μὲ ἀσκέρι καὶ ἦτον ἀνακατώματα» (εἰς τὰ Γιάννινα), ἄλλη κάμνει λόγον περὶ μιᾶς διαιτησίας ἣν εἶχον ἀναλάβει οἱ Πριντζιπάδες τῆς Βλαχιάς, ἕτερα ἀναφέρει «τὸν Κόνσολα τῆς Ἄρτας τὸν Φραντζέζο» ἄλλαι ὁμιλοῦν περὶ ἐπιδημίας «θανατικοῦ» εἰς τὴν Γαστούνην καὶ Ζάκυνθον, ἀλλαχοῦ γίνεται μνεῖα περὶ Μητροπολιτικοῦ Κώδικος» εἰς δὲν κατεγράφοντο τὰ ἐπιτροπικὰ γράμματα καὶ δι' ἄλλης τέλος ἐπιστολῆς συνιστάται ἡ πρόσληψις εἰς τὸ Κατάστημα Κ. Σελέκη καὶ Λ. Σάρρου ἐνὸς παιδιοῦ ἐξ Ἰωαννίνων «τὸ ὁποῖον ἤξεύρει πολλὰ πράγματα, σπουδάζει λο-»
 »γκήν, εἶναι 16 χρονῶν καὶ προκομένο εἰς κάθε περίστασιν καὶ κατὰ τὴν
 »ῶραν . . . δὲν θέλετε τοῦ δόσει ἄλλο . . . παρὰ νὰ τρώγη, νὰ ξυρίζεται
 »καὶ νὰ ποδεύεται !

* *

Καὶ ἀρχίζομεν ἤδη τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐπιστολῶν:

- 1723 Ἰανουαρ. 1. Ὁ Στέφανος Κόντης ἐξ Ἰωαννίνων γράφει πρὸς τὸ Κατάστημα τῶν Ἰωαννικῶν Κωνστ. Σελέκη καὶ Λάμπρου Σάρρου νὰ πωλήσουν τὸ ἐμπόρευμά του καὶ νὰ τὸ ἀλλάξουν μὲ χαταγιά καὶ ἀτλάζια.
- 1723 Ἰουνίου 25. ὁ Ἰωάννης Δημητρ. Στάννος Ἰωαννίτης διαμένων ἐν Κων)πόλει ἀποστέλλει ἐμ)τα διὰ λογ)σμὸν Ζώτου Δούλη ἐπίσης Ἰωαννίτου.
- 1723 Αὐγούστου 12 Ὁ Ἀναστάσιος Νικολόπουλος ἐξ Ἰωαννίνων γράφει: «ἔλαβα τιμίαν τῆς 12 Ἰουλ.μαζῆ καὶ μὲ φατούρα ἀπὸ μπαλίνια¹ Κασελέτα 10. Ἴδα καὶ τὴν συντροφιά² καὶ τὸ ἐχάρηκα κατὰ πολλὰ . . . μοῦ γράφετε νὰ δώσω τὸ ἐμπόρτο³ ἀπὸ τὰ μπαλίνια τζεκίνια τριάντα δύο τοῦ κὺρ στεφανὶ κόντη καὶ τοῦ τὰ δίνω ετούτες τες ἡμέρες μόνον δόσε του δεμπιτο⁴ εἰς τὴν παρτιδα του καὶ ἡστην δικί-

ἡ ἱστορία των καὶ συνεπῶς καὶ ἡ ἱστορία τῶν Ἰωαννίνων ; ἰδοὺ ἐρωτήματα τιθέμενα ἀφ' ἑαυτῶν . . . »

1) Σφαιρίδια ἐκ μολύβδου (κ. σκάγια) καὶ ἡ λέξις σκάγια εἶναι ἐπίσης Ἰταλικῆς προελεύσεως).

2) Ὑπονοεῖ τὸν συνεταιρισμὸν μεταξὺ Κ. Σελέκη καὶ Λάμπρου Σάρρου.

3) Ἀντίτιμον. 4) Χρέωσιν.

μου κρεδιτο¹, θέλετε μούψονιση τα κατοθεν ἤδη καὶ με̄ καθε αβα-
 τάντζο² στο ψόνισμα καὶ διὰ σουλδία δόσε μου ορδινία³ νὰ τα με-
 τρῖσο με̄ τὴν συνιθισμένι διορία καὶ μινέχοντας αλλο ὁ δὲ κυριος
 βοϊθόσας, εἰς τοῦς ὄρισμοὺς πάντα. ἀναστάσιος Νικολόπουλος... ψώ-
 σκουφιεσ φήνεσ φαμπρικα μπασᾶ στραγαρᾶντες⁴ ἀπὸ τὲσ μακρίτερες
 νησ: οποῦ νὰ εἶνε καὶ νὰ εἶνε κολοροβιθο⁵ δουζίνα μία No 1
 καπελα ντὰ ὄμο⁶ αλαμόδα φήνα λίρ. 10 τὸ ἕνα δουζίνες No 3
 καπελα πλεον ὄρδινάρια⁷ αλαμόδα ντὰ ὄμο λίρ. 6 τὸ ἕνα Δουζίνες > 6
 > > > > > > 8 τὸ ἕνα > > 6
 καπελα νταμενιζόμο⁸ παστα καλὴ > 3 τὸ ἕνα < > 8
 καπελα πεδιάρικα > > > 3 τὸ ἕνα > > 8
 τανοθεν καπελα ὄλα νανε φοδράδα με̄ τζεντάχη καὶ νάνε πάστα καλὴ
 καὶ τὴ γραφο τὰ πρετζια⁹, καὶ ἡ αφεντια σας κάμετε τὸ καλῆτερο
 κατα τες πωλητες οποῦ νάνε.

καπελα μαβρα χοριατικα νανε ἀπο τὰ μικρὰ No 100.

μπαλήνια ἀπο το No 2 εως τὸ No 10 ἀπο λήτρες πενίντα κάθε νού-
 μερο τοολον 500. Σογιαδες με̄ ξύλινο μανίκι No 100.

μπροκες σιδερένιεσ ντὰ τελερ¹⁰ χηλιαδες No 6, ετερες μπαντινέλασ¹¹
 χηλιαδες No 6.

μπρόκες τῆσ κλιδονιαῖσ ντούντικεσ¹² με̄ κεφαλή καὶ σκίτζεσ¹³ χηλιαδες No 10.
 ασίμι φυλλα μεγάλα δια αγιογραφιεσ χηλιαδες No 5 νὰ το κιταξησ
 νὰ μηνίνε πατιδο¹⁴ καὶ δὲν θγένουν τὰ φύλλα. Μπότζεσ¹⁵ νταλήρα¹⁶
 γιαλιά μενα γροπο, νανε ἀπο ενα 1/4 ασκαρουνζο¹⁷ No 100.

γιαλιά τζουπαρινιά μετζανα¹⁸ μένα γρόπο¹⁹ No 800.

γιαλιά μεντζομότο με δύο γρόπουσ No 200.

καντήλια με̄ τὸ τζέρκιο²⁰ No 300.

καντηλια δια μπρούτζινα No 100.

Το ανοθεν πραγμα ὁσο ημπορταρη²¹ σιγουραρίστε²² καὶ στίλτε εἰς
 +
 κορφοῦσ με̄ τὴν αντικρισ μάρκα AN καιτοναβλο πλιοσέτο αφοῦ ἡ
 ἀπερασετο στὶν πολητζα τοσα δουκάτα κορέντε ἡ λήτρες. Το κα-

1) Πίστωσιν. 2) Ἀντὶ «ἀβαντάτζιο»=ὠφέλεια. 3)=Διαταγὴν. 4)=Πολὸ
 μεγάλεσ. 5) Ζωηρὸ χρωμα. 6)=ἀνδρικά. 7) = κατώτερα. 8) κυριολεκτι-
 κῶσ=μισσανθρώπουσ, ἀλλὰ ἡ σημασία ἐνταῦθα=«διὰ νεαροῦσ, ἐφήβουσ». 9) =
 τιμάσ. 10) Τελερ εἰς τὴν Βενετικὴν διάλεκτον=παραθυρόξυλα. 11) διὰ στεφάνια.
 12) =ἀντὶ «tonde»=στρογγυλέσ. 13) με̄ Γραμμέσ. 14) Ἀντὶ πατίτο=βεβλαμμένον.
 15) =χάρτησ διὰ δοκίμια. 16) =τῆσ μιᾶσ λίρασ. 17) νὰ περιέχουν δηλονότι
 ἐν τέταρτον τῆσ λίτρασ. Ἐχρησιμοποιοῦντο ὡσ μέτρα διὰ τὸ κρασί. 18) Μεσαῖα.
 19) =Κόμβοσ. 20) Στεφάνι. 21) ἀνέρχεται ἡ ἀξία του. 22) Ἀσφαλίσате.

- σουνι δια τὰ γιαλια διαλεξτε καλα και στοναβλο με αβαντάτζο...»
- 1723 Αὐγούστου 9. ὁ Χρῖστος Νίκος ἐξ Ἄρτης γράφει ὅτι ἔστειλεν εἰς Κέρκυραν 28 Σακκιά λεπτοκαρύων διὰ νὰ σταλοῦν εἰς Βενετίαν εἰς Κωνσταντῖνον Παπασελέκην.
- 1723 Ἰανουαρ. 1. ὁ Στάθης Ἀρκούδας ἐξ Ἰωαννίνων ἐξάδελφος τοῦ Λάμπρου Σάρου, γράφει ὅτι ἔστειλε 2 Κῶλα μετάξι.
- 1723 Ἰανουαρ. 8. ὁ ἐξ Ἰωαννίνων ἔμπορος Σαμουήλ Ματαθίας—ὅστις ὑπογράφει ἑβραϊστὶ—γράφει ὅτι ἔστειλε μετάξια κ.λ.π.
- 1723 Ἰανουαρ. 3. ὁ Νικόλαος Χρήστου ἐξ Ἰωαννίνων γράφει διὰ μετάξια, πρινοκόκκι κ. ἄ.
- 1723 Δ)βρίου 22 ὁ Νικόλαος Πλακᾶς ἐξ Ἰωαννίνων γράφει περὶ διαφορῶν ἔμ)των.
- 1723 Δ)βρίου 2. οἱ ἐξ Ἰωαννίνων ἔμποροι Γεσουλά και Σαμουήλ Ματαθίας γράφουν πρὸς τὸν Κωνσταντῖνον Παπασελέκην ὅτι στέλλουν 2 Κῶλα μετάξι μὲ τὴν μάρκαν IS και τὸ μὲν ὑπ' ἀρ. 1 περιέχει 1298. «κιλίδια» τὸ δὲ ὑπ' ἀρ. 2 κικλ. 1235 και εἶναι «μουρέος μετάξι το οποίον τὸ ἐστίλαμεν ἀπὸ μορεα¹ εἰς κορφους τοῦ Κομπίτζη νὰ τὸ στίλη εἰς χίρας της και αρριβαροντας² νὰ τὸ πουλίσης μὲ τὰ μετριτὰ μετιποτας αβαντατζιο στη το εχομαι ακριβο, σχι αλο και ηχρονησου πολή». (ὑπογράφουν ἀμφότεροι ἑβραϊστὶ).
- 1723 Ἰουλ. 6 ὁ Σταῦρος Ἀνδρέας γράφει ἐξ Ἰωαννίνων τοῦ Κ. Παπασελέκη: ... «πηγαίνουν αναποδα ἡ δουλειες μου και ὁ Θεος να με βοιθίσι³ αλο ἀπο τον γαμπρον μου οριζεις ὅτι δεν μου εστιλε τα οσα μου θέλει· ὁ ὀπήος ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολη και ηφερε συντζάπια⁴ και αλα γουναρικὰ μονο δεν επουλησεν ακομι ἔστοντας να εχη παλαιὰ συντζαπια δεν εχει κενουργια διατὴ το νῆμα Ενδρενές⁵ δὲν τὸ ἤθελαν με καλα συντζάπια μὲ τὸ νάναι κατότερο ἀπο τῆς λάρσας και δεν ηξευρο τι εχει νακοκαμει δηα τουτο αργησε μαλιστα διατι δεν επουλιουνταν με καλα συντζαπια και δὲν ηξευρω αν πιασομαι τὸ παρατό⁶ που εκαμε... και αυτου δὲν ηξευρο ἴσος και ελαβες τὰ δίο κολέτα κερι οπού της εστιλε ο κυρ Χριστόδουλος βασιλοπουλος

1) Πελοπόννησον.

2) Φθάνοντας.

3) = Τὰ petitgris τὰ ὁποῖα μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν μετεχειρίζοντο διὰ νὰ «γαρνέ-ρουν» τοὺς Σάκκους των (τὰ κοντὰ δηλ. ἐπανωφόρια) αἱ Ἰωαννίτισσαι.

4) = Ἀδριανουπόλεως.

5) = ἀνταλλαγὴ προϊόντων, τὸ σημερινὸν «Κληρίγκ».

εστοντας να εληπα εγω εις μωσχουλουρη δια να πάρο το μεταξη εμαθα ποσαβαντσάρισε το κερι επήγε Δ. 34... »

1723 Ἰουλίου 12 ὁ ἴδιος γράφει ἐξ Ἰωαννίνων... «απο τον γαμβρον μου προχτὲς ἤχα γραφή απο Κωνσταντινούπολη γραμένη στὲς 18 τοῦ απερασμένου και δὲν επουλησε, εστοντας νὰ εἶναι κεσατια διατὴ ὄλο γουναρικὰ εχη δὲν το πιστέβο να εὐγαλομαι τήποτας διατὴ τὰ νήματα τῆς ενδρηνες εκει στὰ Καζακια δὲν τὰ θέλουν και τάδοσαν σε ξεπεσμο... »

1724 Μαρτίου 20. ὁ Μπαλᾶνος Πάλλης ἐξ Ἰωαννίνων γράφει: «ελαβα τιμίαν της ἀπὸ 16 Φεβρ. και ἴδα ποσ τα μερτζα¹ ηταν χαζίρη² νὰ τὰ φορτόσις, ακόμα λογιαζο νάλαβε τα 2 κολέτα μεταξι και σανταλάβετε θελετε κάμει το καλήτερο... «δουλοσας πάντα Μπαλανος Πάλλης. ὁ πατέρας μου ακριβός σας προσκυνάγι».

1724 Φεβρουαρ. 22. ὁ Μπαλᾶνος Κονόμος ἐξ Ἰωαννίνων γράφει: «.... εστηλα με θεολογη τὰ τζεκηνια ἤκοσι να μετρίσι του σιὸρ³ στελιο μεγαλογένι κατα την ορδηνίαν τους και το μεταξοτο ποὺ παράγκλα ακομι δεν το ελαβα και αν ορισις στιλετο...»

1724 Μαρτίου 22. ὁ Τριαντάφυλλος Γκίκας ἐξ Ἰωαννίνων γράφει: «... τιν προχθες μαρτιου 16 τις ἴχα στήλι κολέτα αγιοκερη 20 τα ὀπία τὰ ἴχα στηλη εἰς κορφους του ανασταση νικολοπουλου και να εχη να τα φορτονι σε τεσσαρα μπαστιμέντα⁴ να τα στηλη δια ὄνομα μου εις το μαγαζι τις αυθεντίαν τις... και τα εχομε ραμενα και καλα κιβερνιμενα και ἴνε ἡ σουμα⁵ νέτο κερι οκαδες 1453 χοριστα απο τα σακια και λαβενοντας το να εχετε να το πουλιτε με προτο ὅς καθὸς τρεχη αναμεσον τους πραγματευταδες με καλη μονεδα με ουγγαρα φλορια και νανεσοστα και πουλοντας το να μου στήλετε παλιν τιν ποσοτιτα του κεριου και νὰ τα ριζικαρετε⁶ σε καλον ανθρωπον δια ονομα μου τρανταφύλου γγκίκα... »

1723 Φεβρ. 17 ὁ Ζῶτος Δούλης Ἰωαννίτης ἐν Μεσήνη διαμένων προσωρινῶς, γράφει: νὰ τοῦ ἀγοράσουν ροῦχα σκαρλάτα καλὰ και νὰ πάρουν ἀπὸ τὸν Γλυκῆ τὸ τιμολόγιον τῆς πωλήσεως τῶν βιβλίων και ἂν εὔρουν «μπαστιμέντο» διὰ τὴν πόλιν, νὰ παραδοθοῦν εἰς χεῖρας τοῦ «μέσερ⁷ γιόργη ἀπελῆ τοῦ Χιώτη». Καὶ ἂν δὲν ἤμπορέσουν νὰ κάμουν μὲ βιβλία, νὰ κάμουν μὲ μεταξωτὰ και νὰ τὰ στείλουν εἰς Σαγιαδά εἰς παραλαβὴν τοῦ κῦρ Χριστοδούλου Βασιλοπούλου και νὰ

1) Τὰ ἐμπετα. 2) =Ἐτοιμα. 3) =Κυρίου. 4) =Πλοῖα. 5) =Τὸ ποσόν. 6) =νὰ τὰ διακινδυνεύσητε. 7) =Κυρίου.

τὰ ἀσφαλίσουν καὶ αὐτός, ἂν θελήσῃ ὁ Θεὸς εἰς τὰς 20 Μαρτίου «μισέβει»¹⁾ διὰ τὰ Ἰωάννινα.

1724 Μαρτίου 9. ὁ ἴδιος ἐκ Μεσσήνης: «με αλην μου σας εγραφα νὰ πασιόστε διὰ τὸν πέλον»²⁾ να μου καμιτε μπαρατο με ρούχα καλα σαγες καὶ με ατλαζηα και με βιβλήα τοῦ γλυκῆ κατὰ φατουρα της πούλεσης. Εδὼ εμαθαμε πως ἀναπαφτηκεν ο σιὸρ ματεος παπάς³⁾, ανηνε αλιθια ασηνε καλα ἦ αφεντια σας και ο κυριος νατον αναπάφσι, κιανινε ψεματα ο Θεος νατὸν δόση την ηγηα του.»

1724 Μαΐου 28. ὁ Ἰωαννίτης Χαῖμ Κοὲν γράφει ἐκ Λαρίσης: «... νὰ σᾶς σημειώσω ὁποῦ ἔχω τόσον καιρὸν ποῦ δὲν ἔλαβα γραφὴν σας ἔχω ἀπὸ τὸν Φεβρουάριον μῆνα ἀφ' οὗ μοῦ ἔστειλες τὸ πρᾶγμα εἰς Ζκυνθον, ἄλλην γραφὴν δὲν ἔλαβον. τώρα σὲ παρακαλῶ κατὰ πολλὰ εἰς ἀλασσῶναν νὰ μὴ μου λήψη τὸ πρᾶγμα καὶ νὰ μᾶς δώσης τὴν εἶδησιν διὰ τὰ μετᾶξια τόσον διὰ σγαρδὶ ὡσὰν καὶ μοραῖτικο καὶ κοῦκλα· ἐγὼ θαυμαζῶ διατὶ δὲν μοῦ γράφεις μὲ κάθε καρᾶβι ὁποῦ ἔρχεται περβία μωρέως θέλεις μοῦ γράφει...» ὑπογράφει ἔβραϊστὶ.

1723 Μαρτίου 21. ὁ Νικόλαος Πλακᾶς ἐξ Ἰωαννίνων γράφει ὅτι ἔλαβε 2 ἐπιστολάς των ἀπὸ τὰς ὁποίας ἔμαθε τὸν θάνατον τοῦ Μάνθου Παπαῦ καὶ ὁ Κύριος νὰ τὸν συγχωρήσῃ· ὅμως δὲν ἔκαμε καλὰ ποῦ ἐκράτησε Δουκάτα 100 ἀπὸ τὰ τζεκίνια καὶ τὰ πέρασε πρὸς 360 ἐνῶ ἔδῳ τρέχουν πρὸς 385. Τώρα τοὺς εἶδοποιεῖ ὅτι ἠγόρασε «νήματα ψηλὰ ποτὰ καλὰ ευγενη καὶ ἠ πογές φινες κολετα 12» ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ 4 εἶναι διὰ λ)σμὸν του καὶ τὰ 8 διὰ λ)σμὸν τῶν Κ. Σελέκη καὶ Λ. Σάρου. «αὐτὰ τα νηματα που ψονηζομε τορα ηνε ψηλὰ και > με τον παρα στο χερη· αυτη εδὸ δὲν εχουν κεσατη, εχουν τη πο-> για τους ακριβοτερι απο τα πέρσι καὶ τὰ πιραμε πρὸς α. 205 καὶ 207. καὶ ινε ἠ μπογεσ πολὰ εμορφες απο τοὺς καλους μας σταγοὺς καὶ στελο τοῦ Κονμπίτη 2 κολέτα τα αλα εμιναν εἰς σταγοὺς καὶ σιμερα ερχουντε καὶ θελις καμι σιγουρτὰ διὰ τοῦτο καὶ ακομι απα-νου σε μεταξη κολετα 2 δια δουκατα 1000· υξεβρε απο τα προτα με-ταξοτα που εχο τὸν Μετζοβητον δοσμένα δὲν ἴρθαν να παρομε τά-σπρα⁴⁾ παρα, αν φερουν τίποτας κερι και μονο απο τα βαρηα τα χα-

1) — Ἐναχωρεῖ.

2) «πέλο» = τρίχα, μαλλί.

3) Ὁ Ματθαῖος Παπασελέκης ἀπεβίωσεν ὄντως τῇ 11 Ἰανουαρ. τοῦ 1723 (δρα Κατάλογον θανάτων).

4) Ἄσπρα, κατὰ τὸν σεβαστὸν μοι φίλον κ. Γεώργιον Πολυχρονιάδην = χρῆμα ἢ λεπτὰ ὡς σήμερον λέγομεν.

ταγη ἀ πῆρα τὲς παράδες καὶ τα ἀλαφρὰ χαταγηὰ δειμπορο να τα πουλίσο· τορα στελνο κολέτα κερὶ 7 καὶ μεταξὶ καλὸ μοραῖτικο κολέτα 6 καὶ θέλετε μου φωνησι αὐτα τα μερηκα ἀτηλαζια ἀλα φιορεντινα καὶ ὀρδηγαρια καὶ κατι χαταγια που τῆς προεγραφα.. Τα ἀτηλάζια λογηαζο ναταεχο ὀμπροστίτερα ἀπο μασχολούρη¹ νάνε καλα καὶ λουστραρησμένα καὶ ναχουν πιασιμο καὶ ταπαζαργια καλα νανε, δηα καπηα χαταγηα που ὀ Πετρίνις φκιανει με ληανολουλουδηα ἀπανου στο κητηρηνο ὀσαν ληανὰ ἀσπρα τουρκηκα καὶ παστοζα, το στρομα κοκηνο καὶ ταπέρουν αὐτου πρὸς λ. 6. 15 στιλε μου ενα χαταγὴ καλο με χρησαφη ναινε πλουμηστο . . . »

1724 Φεβρουαρ. 13. ὁ Στάθης ἀρκούδας ἐξ Ἰωαννίνων γράφει: «τὴν προχθες ἀπὸ εδο τῆς εστιλα μια γραφὴ ἀπο κυρ κοστα ἀδελφον τῆς καὶ τῆς εγραφα διὰ καπηα σιγουρτὰ καὶ τορα παλην τῆς γραφο ποσ εφορτόσαμαν σε μια φρεγαδα Μεσολονγυτικη το ὀνοματῆς σαντα βενερανδα, πατρὸν² ἀποστολις Ποσινακις με ἀθροπους δωδεκα καλη καὶ κενουργια· εχη ταξηδια καμομένα εἰς ἀληγούρνα³ ἀκομι καὶ εἰς σμύρνη καὶ κρητη, ὀ ὀπιος εχει παντιερα τὴ Παναγια εἰνε ρωμη μεσα ὀλη καὶ θελις μας καμι σιγουρτα δια λογαριαζμὸ στάθη ἀρκούδα καὶ μανουση Θεμελὴ συντροφίας μας δουκατα ὀχτακοσια πενήντα καὶ διὰ εδικον σας Δουκ. χίληα ενεακοσια καὶ λογαριαζμο κυρ διμο βίσκα δουκ. επτακοσια . . . ὀς τορα λογηαζο νανε το μετὰξη αὐτοῦ . . . »

1724 Φεβρουαρ. 20 ὁ ἴδιος Σ. ἀρκούδας γράφει ἐξ Ἰωαννίνων: «μεαλιν μου τῆς εγραφα δια μῆαν σιγουρτα δια μῆαν φρεγάδα ὀπου ἔναδλωσαμαν εἰς Πατρα . . . εχθες ἦλθεν καὶ ὁ λαμπανητζιωτης ἀπο αὐτου εστοντας καὶ να εσταθηκαν κακοκεριες καὶ επιασεν εἰς τους Κορφους καὶ ἦλθεν εδο εἰς Ἰωαννηνα καὶ μας ὀμολωγησεν τα καλα παζαργια ὀπου τρεχουν αὐτου, λωγηάζω το μεταξη μου να ἰνε ὀστῶρα ρεβαδο⁴ καὶ παρακαλο νὰ πασκισης νὰ πουλισης με μετριτα στελνοντας τα εἰς χιρας τοῦ συλιβεργου Ἰοανη εἰς Κορφους καὶ ενα κολετο ἀν δην μπορεσης με μετρητα, καμε το με δάζα ὀλοφιορεντῖνα μανα τα εχο εἰς το Μασχολούρι . . . »

1724 Μαΐου 17. ὁ Ἰωαννίτης Χρηστος Ρακιτζῆς γράφων ἀπὸ Μασχολούρι παραπονεῖται διὰ τὴν κακὴν ποιότητα τῶν ἐμπορευμάτων ποῦ

1) Τῆς ἐπαρχίας Τρικκάλων ἐνθα ἐγίνετο ἐμποροπανήγυρις.

2) = πλοίαρχος, κυβερνήτης.

3) = Ἡ Λιβόρνος.

4) = Φθασμένο.

τοῦ ἔστειλαν, τὸ χρυσάφι ὄχι καλὸ καὶ τὰ τυρογιάλια ἐπίσης καὶ τὰ βελόνια σκουριασμένα καὶ εἶναι ὅσων τὰ γύφτικα ἐνῶ ὁ Στεφανῆς Καραγιάννης ἔστειλε καλλίτερον ἐμπόρευμα καὶ εἰς συμφερωτέρας τιμὰς καθὸς τὰ εἶδε καὶ ὁ κοσταντῖς¹ ἀδελφός σας.»

1724 Μαρτίου 19. ὁ ἀθανάσιος Μοσπινιώτης² ἐξ Ἰωαννίνων γράφει εἰς τὸν Κωνσταντῖνον Σελέκην «τιμιώτατε καὶ εὐγενέστατε ἀδελφέ...
 » ἐπειδὴ τὸν Ἰωάννην Χριστοῦ δὲν ἐπρόφθασεν αὐτοῦ ὁ Ρακιτζῆς
 » καὶ ἔμεινεν ὁ Κυριτζόπουλος διὰ νὰ λογαριασθοῦν, σᾶς παρακαλῶ
 » νὰ παρασταθῆς καὶ ἡ εὐγενεία σου νὰ τοὺς ξεντεργάρῃς... καὶ θέ-
 » λεις κυβερνήσει τὸν Ρακιτζῆν εἰς τὸ μαγαζί σου κατὰ τὴν ἐδικο-
 » σύνην ποῦ ἔχομεν καὶ ἂν τοῦ χρειασθοῦν καὶ ὡς χίλια δουκάτα
 » δόσε του καὶ πρόσταξέ μας καὶ ἡμᾶς ὅ,τι ὀρίζεις. Καὶ ἔχε τον ἔγνοιαν
 » τόσον εἰς τὸ νεγότσιον³ ὡσὼν καὶ εἰς ἄλλα ἐνάντια ὀποῦ τρέχουν
 » εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἰς τὴν Ἀλασσῶνα⁴ νὰ μᾶς τὸν στείλῃς.
 » Τὸν ἀναδεχτόν μου Χριστόδουλον Κωσταντᾶ ἀσπάζομαι. Ἀθανά-
 » σιος μοσπινιώτης ἠγαπένος σας πάντα».

1724 Ἰουνίου 19. ὁ Θεωδωρὶς Ἰωάννου ἐξ Ἰωαννίνων, γράφει νὰ τοῦ στείλουν ἐγκαίρως τὸ πρᾶγμα διὰ τὴν Ἐλασσῶνα καὶ στέλλει καὶ σακκιὰ ζευγάρια 250 νὰ τὰ πωλήσουν.

1724 Ἴσον τοῦ καθολικοῦ λογαριασμοῦ ἀπὸ τὸ κατάστιχον κὺρ Στάθη Ἀρκοῦδα διὰ τομάρια Νο δύο χιλιάδαις ἑξακόσια ἠκουσι πέντε ψο-
 νησμένα εἰς Πάτρα ὡς ἀκολουθᾷ. 1723 Δεκέμβρι πρότι εἰς Πάτρα
 Τομάρια Νο 2625 ἔξιασαν ὀκάδαις τούρκικες νέταις χιλιάδες δύο πεν-
 τακόσαις ἑξήντα καὶ μισὶ πρὸς λίτραις δέκα εἰς τὸ γρόσιον κάνουν
 ασλλ.⁵ 768 καὶ ἄσ. 16. Ἐξοδα εἰς τὰ ἀνοθεν τομάρια διαδουγᾶνα⁶,
 μπασδᾶρι, βαστάζων, μαγαζιάτικα καὶ ἄλλα ἔξοδα, ἔος ἡμπάρκο⁷, ἀσι-

1) Ὁ Κωνστ. Σάρρος ἀδελφός τοῦ Λάμπρου.

2) Ἡ οἰκογένεια Μοσπινιώτη ὑφίσταται καὶ σήμερον ἐν Λιβόρνῳ τῆς Ἰταλίας.

3) = Ἐμπορικὸν κατάστημα.

4) Εἰς τὴν Ἐλασσῶνα ἐγένετο τότε—καὶ σήμερον ἀκόμη, ἂν δὲν ἀπατώμεθα—
 μεγάλη ἐμποροπανήγυρις.

5) Τὸ ἀσλάνι—ὡς εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς πληροφορήσῃ ὁ σεβαστὸς φίλος
 κ. Γεώργ. Πολυχρονιάδης α— ἡ ἀρσλάνι (ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ ἀρσλάν=λέων) ἦτο ἀργυ-
 ροῦν πολωνικὸν νόμισμα φέρον παράστασιν λέοντος καὶ ἐκυκλοφόρει ἐν Τουρκίᾳ ἀπὸ
 τοῦ 13ου μέχρι τοῦ 16ου αἰῶνος ἰσοτίμον πρὸς τὴν ἀυστριακὴν ρεγγίναν.

6) = Τελωνεῖον.

7) = ἐπιβίβασις, φόρτωσις.

α) βαθὺς γνώστης τῆς Τουρκικῆς γλώσσης, διατελέσας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐπίση-
 μος μεταφραστῆς τοῦ Βιλαετίου Ἰωαννίνων ἐπὶ Τουρκοκρατίας.

λάνοια σαράντα καὶ ἄσπρα ὀγδόντατρία. ὅλα σοῦμμα ασλλ. 808. ἄσπρα 99, τὰ ὀπῆα ἐξοδεύτικαν εἰς τόσα τζεκύνιοια ρούσπιδα¹ πρὸς ἄσιλ. τρία καὶ παράδαις πέντε τὸ τζεκύνι, ὁποῦ κἀνουν τζεκύνια βενέτικα Νο 258 καὶ ἄσπρα 309.

1724 Ἰουνίου 19 Ἰωάννενα.

Μαρτιφοῦμε εἰμοῖς οἱ εἰποκάτοθεν γεγραμμένοι πὸς ἐκυτάξαι καὶ ἐρευνῆσαι καταλεπτὸς τὸ κατάστιχον τοῦ ἄνωθεν κῦρ Στάθη ἀρκοῦδα καὶ εἶδαι τὴν ψόνισην καὶ ἐξοδα τῶν ἄνωθεν τομαριῶν Νο 2625 ὡς ἄνωθεν ἔχει καὶ ὡς αὐτὸς κῦρ ἀρκοῦδας παρὸν μας ὁμολόγησεν τὴν ἀλίθιαν μὲ φόβον Θεοῦ καὶ τῆς ψιχηστου καὶ οὔτος καλὸς εβεβεόθοιμεν τὴν ἀλίθιαν πὸς ὡς ἄνωθεν τοῦ ἐκόστισαν τὰ ἄνωθεν τομάρια καὶ ὡς ἄνωθεν ἐξόδευσεν, τὰ ὁποῖα τομαρια εἶναι ἐκίνα τὰ ἴδια οἱ ποῦ ἐμπαρκάρισεν ὁ κῦρ Κόστας σάρος ὡς ἐπίτροπος διὰ τὴν μεσίαν εἰς τοὺς 1724: Φεβρ. 2 διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἄνωθεν κῦρ Στάθη ἀρκοῦδα καὶ κῦρ μανοῦσι Θεμελῆ συντρόφους, ἀπάνου εἰς τὴν φρεγάδα ὀνομαζομένη «σάντα βενεβεράντα» τοῦ πατρὸν ἀποστόλη Μποσινάκι Μεσολονγγίτη καὶ διὰ πῆστοσην τῆς ἀληθῆς κριτιρίου καὶ ἐξότερας ἐγινεν τὸ παρὸν γράμμα ὑπογεγραμμένον ἐκ χιρόσματος καὶ ἔστω εἰς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλιαν. Πᾶνος Ἰερομνίμων μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν, Ἀναστάσιος Μαρούτζης ὁμοίως Νικόλαος Μπέρκος ὁμ. Πᾶνος Θεοδοσίου ὁμ. Ἀναστάσιος Καραϊωάννης ὁμ. Ἀναστάσιος Παπαφίλος ὁμοίως.

1724 Ἀπριλ. 26. ὁ Θεοδωρὶς Ἰωάννου ἐξ Ἰωαννίνων γράφει διὰ τὸ χρυσάφι τὸ φάλτσο νὰ εἶναι ψιλὸ καὶ νὰ μὴν εἶναι σὰν ἐκεῖνο ποῦ εἶχε ψωνίσει ὁ Νικολὸς Σελέκης.

1724 Μαΐου 22 ὁ αὐτὸς Θ. Ἰωάννου γράφει εἰς Λάμπρον Σάρρον καὶ Κωνστ. Σελέκην: ἐλπίζω νὰ ἔχετε πουλημένον τὸ κηρὶ ποῦ σᾶς ἔστειλα καὶ τώρα ποῦ ἀλλάξα μίαν λέτερα ντὶ κάμπιο² νὰ λάβητε ἀπὸ Σπύρο Ρίζο τζεκύνια Βενέτικα ρούσπιδα 80 καὶ ἄλλην λέτερα ντὶ κάμπιο ἀλλάξα εἰς τὸν Κον Σηλύβεργον εἰς Κορφοῦς διὰ νὰ τῆς στείλῃ καὶ αὐτὸς ἄλλα 80 καὶ τὴν³ παρακαλῶ νὰ ἤθελες στείλει εὐθὺς τὰ μέρτζα ὅπου τῆς ὀρδίνιαζα διὰ νὰ μὴν μοῦ ἤθελαν λίπει

1) = Τραχέα εἰς τὴν ἀφήν ἦτοι νεοβγαλμένα ἀπὸ τὸ Νομισματοκοπεῖον καὶ ὄχι «γλυμμένα» ἀπὸ τὴν χρῆσιν.

2) = Συναλλαγματικήν.

3) Τὴν εὐγενεῖαν τῆς δηλαδῆ. Κατ' ἀπομίμησιν τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης ἡ ὁποία μεταχειρίζεται τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον ἐκεῖ ὅπου ἡ Γαλλικὴ καὶ Ἑλληνικὴ καὶ Ἀγγλικὴ μεταχειρίζονται τὸ δεύτερον πληθυντικόν.

καθὼς τῆς ἔγγραφῃ καὶ ἂν λείψῃ τίποτε εἰς λογαριασμὸν γράψῃ νὰ τὰ δώσωμεν ἢ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Κώστα εἰς Ἐλασσῶνα ἢ κερὶ τοῦ κἀνωμεν καὶ τὸ στέλλομεν εὐθὺς λαβαίνοντας πρᾶγμα καὶ φατούρα, καὶ διὰ τοὺς μπαντζάδες τοὺς ἔδωσα τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, Κώστα καὶ νὰ μπατάσῃς Δουκ. 14 καὶ ἄλλο δὲν τῆς γράφο παρὰ διὰ τοὺς καθρέπτες τῆς γυναικός, ὅπου ἐστήλαταν, ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν μάστορα νὰ μὴν ἠθέλαταν πάρει πλέον διατὶ εἶναι πάρα ἀχαμνὰ καὶ μέσα εἰς τῆς δουζίνες ὅπου ἦτον δεμένα εἶχαν μικρότερα ἀνάμεσα καὶ τὴν παρακαλῶ νὰ προσπαθίσεται εἰς τὸ πρᾶγμα ὡσὰν ἐδικό σας καὶ νὰ μὲ ἔχετε καὶ μένα ὡσὰν δοῦλον τῆς αὐθεντίας σας...».

1724 Μαΐου 3 ὁ ἴδιος γράφει διὰ ζάχαριν, διὰ πάφυλα, δάμματα καὶ παφυλόσυρμα, «ἔτσι καὶ διὰ τὰ ρεμπίνια τα μιγδαλοτὰ ἐγὼ ἔγραφα » νὰ ζυγιάζουν δύο μάτσα εἰς τὴν λίτρα, ὁμοίως καὶ διὰ τὰ βελόνια » νὰ ἀνίγεται νὰ μὴν εἶνε σκουριασμένα. καὶ γράφο τόσα λόγια τῆς » αὐθεντίας μὲ τὸ θάρρος τοῦ ἀγαπητοῦ κυρ Μπαλάνου καὶ αὐθεν- » τὸς τοῦ κυρ λάμπρου καὶ φροντίσατε νὰ φθασῇ ἐγκαίρως τὸ πρᾶγμα » εἰς τον καιρὸ τῆς Ἐλασσῶνας».

1724 Μαΐου 5 Ἡ Βασιλικὴ χήρα Τριανταφύλλου Γκίκα ἐξ Ἰωαννίνων ἀγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ συζύγου τῆς καὶ παρακαλεῖ νὰ πωλήσουν «τὰ 20 κολέτα κηρὶ» καὶ νὰ τῆς στείλουν τὸν λογαριασμὸν καὶ τὰ ἄσπρα τὸ ὀγρηγορότερον.

1724 Ἀπριλίου 14. ὁ Δημήτριος Ράπτης ἐξ Ἄρτης γράφει ὅτι ἔλαβεν ἐπιστολὴν των καὶ εἶδεν ὅτι τὸν ἰδικόν του Χρηστον Νίκον τὸν περιποιήθησαν καὶ τὸν συνέδραμον καὶ ὅτι τὸ πρᾶγμα τὸ ἔστειλαν εἰς χεῖρας Ν. Κομπίτζη εἰς Κέρκυραν καὶ ζητεῖ νὰ τοῦ στείλουν ἀνὰ μίαν δωδεκάδα μαχαίρια, χουλιάρια καὶ πηρούνια «στάγγενα²⁾» τὰ ἴδια ποῦ ἔστειλεν ὁ Κερασάρης τοῦ υἱοῦ του Θεοχάρη καὶ τοῦ ἤρσαν καὶ ἄς ἐρωτήσουν τὸν λάμπρον Κερασάρη τί λογῆς ἦτον ἵνα ἀγοράσουν τὰ ἴδια καὶ δι' αὐτόν.»

1724 Ἰουλίου 20. ὁ Ἄναστ. Φῶτος ἐξ Ἰωαννίνων ὁμιλεῖ διὰ 3 κῶλα πρινοκόκκι.

1724 Ἰουλίου 25. ὁ Πᾶνος Ἰωάννου Μόρος ἐξ Ἰωαννίνων γράφει διὰ τὰ Καπότα καὶ παρακαλεῖ τώρα ποῦ ἔρχεται τὸ φθινόπωρον νὰ φροντίσουν νὰ τὰ πωλήσουν.

1) = Νὰ ἀφαιρέσῃς, νὰ ἐκπέσῃς.

2) = Ἀπὸ κασσίτερον.

1727 Μαΐου 8 ὁ Μιχαὴλ Βασιλόπουλος Ἰωαννίτης, ἐν Μεσσήνῃ γράφει ὅτι ἡ φρεγάδα τοῦ Ἀποστόλου Μποσνάκη ἔπαθε ζημίαν «ἐστάθη > πρέζα¹ ἀπὸ τοὺς κουρσάρους Τριπολίνοὺς καὶ ὁ Θεὸς ἔγινε ἴλεος > καὶ τοὺς ἐλευθέρωσε· ἐδιαφενταρίστηκαν ὡσάν ραγιάδες τοῦ Τούρ- > κου. μολοντοῦτο τοῖς ἐστάθη πολὺ βοηθὸς ὁ πασιᾶς τῆς Τρίπολης > καὶ διὰ τὴν χάριν οποῦ τοὺς ἔκαμε τοὺς ἐπῆρε τὸ κατράνι οποῦ > εἶχαν καὶ τοὺς τὸ ἐπλήρωσε μὲ ρεᾶλια 2,2. τοὺς ἐξεγύμνωσον τοὺς > μαρινάρους² οἱ κουρσάροι καὶ ἔκαμαν τὸ ἀτεστάτο³ εἰς τὸν Κόν- > σολο⁴ τῆς ἐγκλητέρας καὶ τὸ πρεξενταρομε⁵ ἐδὸ εἰς τὸ Κονσολατο > δι μάρε⁶. Τῆς στέλνω καὶ κόπια⁷ ἴσως νὰ ἔχη σιγουρτὰ πιασμένη.

1724 Ἀπριλ. 20. ὁ Ἀναστ. Φῶτος ἐκ Παραμυθίας στέλλει 3 Σακκιά Πρινοκόκι.

1724 Φεβρουαρ. 2. οἱ ἐξ Ἰωαννίνων ἔμποροι Γεσουλά Ματαθίας καὶ ἀδελ- > φός του Σαμουήλ, στέλλουν 5 κολέτα κηρὶ καὶ παραγγέλλουν: πά- > φιλα, παφιλόσυρμα, ἀφραῖτο, διάργυρο, θελόνια, χτένια, χαρτὶ καὶ > ζάχαρι εἰς κεφάλια μικρὰ λήτρεις 700 καὶ σιτοχρυσάφη ἄσπρο ψι- > λὸ 30 λίτρεις καὶ ῥινιὰ στὸ χαρτὶ.»

1724 Ἰουλίου 23. ὁ Δημήτριος Μάντζιος ἐξ Ἀργυροκάστρου, ἀγγέλλει παραλαβὴν τιμολογίου καὶ ὅτι διέλυσε τὴν ἐταιρείαν εἰρηνικῶς μὲ Πάνον καὶ Μάνθον Μίλο καὶ ὅτι «ἡ τζέργεις οποῦ εἶνε ἀπούλητες αὐτοῦ εἶνε τῆς συντροφιάς.»

1724 Ἀπριλίου 20 ὁ Λεόντος Διάσης ἐξ Ἰωαννίνων γράφει ὅτι θὰ «μι- > σέψη διὰ τὸν Μωρηᾶ καὶ ὅτι ἐμίλησε καὶ μὲ τὸν ἀδελφὸν τοῦ > Κώστα Σάρρου καθὼς καὶ μὲ τὸν Γιάννην Χρήστου καὶ ἔμειναν > σύμφωνοι.»

1724 Ἀπριλ. 29 ὁ Μπαλᾶνος Πάλης ἐξ Ἰωαννίνων γράφει διὰ μετᾶξι κλπ.

1723 Ἰουλίου 28 ὁ Σταῦρος Ἀνδρέας—Ἰωάννινα γράφει «ἔμαθα ὅτι > ἀριβάρισαν τὰ 2 Κῶλα Κηρὶ καὶ 1 Δ)μετάξι. στίς 12 Ἰουνίου > ἔστειλα τοῦ Μεγαλογένη Τζεκίνια 40 ἀπὸ τὰ χαταγιὰ ποῦ εδοσα > τοῦ Δημητρί Παπαῖωσηφ καὶ στίς 12 Ἰουλίου ἔστειλα πάλι τοῦ > Μεγαλογένη τζεκ. 44 καὶ στίς 16 ἄλλα 55. ἀπὸ τὲς ἄλλες δύο ὁμο- > λογῆς δὲν ἐπῆρα ἀκόμη. μόνον ἦρθε ενας Καμπίτζης νὰ χαλαση > τὸ Βενετικο πρὸς 375 καὶ τὰ μαντζιάρικα⁸ πρὸς 360⁹. Τὰ τουρα- > λια πρὸς 315. Τὰ δουκάτα 137 καὶ συντζιφίλια πρὸς 330 καὶ δὲν

1) = Συνελήφθη. 2) = Ναύτας. 3) = Πιστοποιητικόν. 4) = Πρόξενον. 5) = Παρουσιάζομεν. 6) = Ὑπατεία ἐπὶ τῆς θαλάσσης (ἢ λιμεναρχεῖον ὡς λέγομεν σήμερον) Ἡ Μεσσήνη ἦτο τότε εἰς χεῖρας τῶν Ἑνετῶν 7) = Ἀντίγραφον. 8) = Οὐγγρικά, τὰ ἄλλαχοῦ ὀνομαζόμενα «οὐγγαρα». 9) Πρόκειται περὶ ἄσπρων.

- » ἡξεύρω τί μελλεῖ να γίνῃ οπου δὲν τὰ δίδουν ὁ κόσμος.» ὁ βοηθός της Σταύρος Ανδρέας.
- 1725 7)βρίου 11. ὁ Λάμπρος Πάλης στέλλει ἐπιστολὴν διὰ διάφορα ἐμ)τα.
- 1725 7)βρίου 11 οἱ Παναγιώτης καὶ Μάνθος Μίλιος ἐξ Ἀργυροκάστρου στέλλουν ἐμπορικὴν ἐπιστολὴν.
- 1724 Μαΐου 4. ὁ Γεσουλᾶ Ματαθίας ἐξ Ἰωαννίνων γράφει ὅτι ἔλαβε μὲ Μπαλαῶν υἱὸν λάμπρου Πάλλη «ῥοκέλια 2 χρυσάφι φῖνο οὐγγίαις 10»
- 1724 Ἀπριλ. 17. ὁ Χρῖστος Νικολάου ἐξ Ἰωαννίνων γράφει: ὅτι ὁ λάμπρος Στράτης «ἐπειδὴ καὶ νὰ ἔγινε κληρονομος καὶ συνβοηθός του
» Ρίζου Ἰωάννου μου γράφει μεγάλους φοβερισμοὺς τόσον εἰς τὰ
» μέρτζα ποῦ μου ἔστιλεν ὁ Ρίζος νὰ παραδωσω τοῦ Θεμελῆ νὰ τὰ
» πουλήσῃ καὶ σὲ κάτι ἄλλα...»
- 1724 Ἰουνίου 6. ὁ Μπαλαῶνος Πάλλησ—Ἰωάννινα. στέλλει 80 τζεκίνια καὶ δίδει εἶδησιν διὰ τιμὰς μετᾶξης κλπ.
1727. Φεβρουαρ. 5 Ματαθίας Ναχαμάν—Ἰωάννινα: ὁμιλεῖ διὰ πρινοκόκκια ποῦ μένουσ ἀπώλητα καὶ διὰ τὰ ροῦχα ποῦ τοῦ ἔστειλαν μέσον τοῦ Ἰ. Βωβοῦ Κερκύρας. Ἄν δὲν εὑρεθοῦν ροῦχα, νὰ δώσουν τὰ «πρινοκόκκια διὰ τόσα ἀτλάζια καὶ νὰ κάμουν τὴν σιγουρτά...»
- 1727 Μαρτίου 2. ὁ Κωνστ. Θεοδόσης ἐξ Ἰωαννίνων τοὺς παρακαλεῖ νὰ «κάμουν σὲ ὅτι μόνον νὰ ξεντριγάρουν τὰ πρινοκόκκια, διατὶ ἄλλοι ποῦ ἔστειλαν ἀχαμνότερα ἔλαβαν καὶ τὰ ροῦχα...»
- 1727 Ἀπριλ. 1. ὁ Ἄγγελος Φοσκάρδος ἐκ Ζακύνθου στέλλει φορτωτικὴν διὰ 2 Κῶλα Μειᾶξης ποῦ ἐφόρτωσε διὰ λογαριασμὸν Κωνστ. Σάρρου ὁ ὁποῖος «ἐμίσεψε διὰ τὸ Ζητοῦνι καὶ πηγαίνει εἰς λάρισσαν.»
- 1727 Φεβρ. 17 οἱ Γεώργιος Πετρουτζόπουλος καὶ Ἰω. Λεονάρδου ἐκ Βοστίτσας γράφουν «ακούωντας πολλοὺς πραμματευτάδες εὐχαριστιμένους
» ἀπὸ εσας καὶ ἀπὸ παρακῆνῃσι τοῦ Κωνστ. Σάρρου στελλομαι καὶ
» μεῖς πραμματέεις εἰς χήρας σας...»
- 1727 Ν)βρίου 11. ὁ Κωνσταντῖνος Θεοδοσίου—Ἰωάννινα γράφει ὅτι ἀπὸ τὰ δύο Δ. ροῦχα ποῦ τοῦ ἔστειλαν «τὸ ἓνα τὸ ἐπῆραν οἱ Κουρσαῖροι
» ἦταν ὁκ 75 νέτο ἤγουν Δουκάτα 300 καὶ νὰ κάμιτε τὰ χρηαζού-
» μενα διὰ τὴν σιγουρτά καὶ τὰ ἐπίληπα πυρνοκόκκια νὰ καμητε
» καλὸ παζάρι μὲ καλὰ ροῦχα σορτιμέντο², σάγια, σοτοσκαρλάτο³
» καὶ σαγιετίνες καὶ μερικὰ ὀρδηνάρια μενεβίσια καὶ ινκαρνάδα καὶ
» βινάδα... θὰ σᾶς μιλήσῃ δι' αὐτὰ καὶ ὁ Γεώργιος Ρακιτζῆς ποῦ

1) = Τρόπον. 2) = Ἀνάμικτα. 3) = Ὑπόξανθον.

- » θὰ φέρει τὴν παρούσα.»
- 1727 Δ)βρίου 2 ὁ Χρῖστος Νικολάου Ἰωάννινα γράφει ὅτι ἔστειλεν τοῦ Κομπιτζη εἰς Κορφοῦς ἓνα «φαγότο μετὰξι πολλὰ ὄμορφο ὄκ. 43 διὰ νὰ τὸ φορτώσῃ σιγουράδο καὶ τὸ ἔκαμα μαζὺ μὲ τὸν Γεώργι Σφέτσο καὶ Ζώτου λαμπανιτζιότη διαλεγμένο καὶ νὰ κρατίσιτε ὅτι σας χρυσὸ εἰς λαγαριασμὸ καὶ τὸ ρέστο νὰ τὸ στήλιτε τόσα ραματα καὶ χαρτί.»
- 1727 Ἰανουαρ. 26. ὁ Νικόλαος Πλακάς ἐξ Ἰωαννίνων γράφει ὅτι δὲν ἔστειλεν ἔως τώρα πράγμα γιατί δὲν εὔρε μετὰξια καὶ ἔχει ἐλπίδας νὰ εὔρη εἰς τὸ Ζητοῦνι.
- 1727 Ἰανουαρ. 12. ὁ Ἰωαννίτης Ἰωάννης Χρῖστος γράφει ἐκ Κορώνης ὅτι ἐφόρτωσε τὸ λάδι καὶ Βαλανίδι, ὀλόκληρον τὸ φορτίον.
- 1727 Φεβρουαρ. 2. ὁ Κωνστ. Σάρρος γράφει ἐκ Πατρῶν εἰς τὸ Κατάστημα δίδων διαφόρους πληροφορίας περὶ τῶν ἀνταποκριτῶν καὶ πελατῶν των.
- 1727 Μαρτίου 1. ὁ Χριστόδουλος Κωνσταντᾶς ἐξ Ἰωαννίνων διαβιβάζει ἐπιστολὴν τοῦ Κωνστ. Σάρρου ἀπὸ τὸ Ζητοῦνι καὶ ἐλπίζει νὰ ἐφθάσεν οὗτος εἰς Λάρισσαν.
- 1727 Μαρτίου 11. ὁ Νικόλαος Πλακάς Ἰωάννινα ὅτι ἔλαβε «γραφὴν των» καὶ μία κασέλα φέσια καὶ μετρητὰ διὰ λ)σμὸν Χαῖμ Κοὲν καὶ ἔχει «τὴν ἔγνοια νὰ στείλῃ κηρὶ καὶ νῆμα διὰ τὸ χρέος του.»
- 1727 Μαρτίου 10 ὁ Γεώργιος Θάνου Ἰωάννινα: εἰς τὰς 7 τοῦ παρόντος εὔρεν εἰς Ἰωάννινα γραφὴν μας 28 Ἰανουαρ. καὶ δὲν «ὀρδίναςε σιγουρά». διότι εἶχεν ἀποφασίσει ὡς ἔγραψεν ἐκ Θεσ)νίκης νὰ κλείσῃ τὸν λ)σμὸν του καὶ τώρα «συντροφεύει μία γραφὴ διὰ τὸ λιβόρνο εἰς τὸν Ἰωσήφ Βελεριέλ μὲ μία «ντὲ κάρικο»¹ διὰ πρᾶγμα ποῦ του στέλλει.... καὶ χαιρετᾷ τὸν Ἀναστ. Ρακιτζῆ.
- 1727 Φεβρ. 2. ὁ Κωνσταντῖνος Θεοδοσίου καὶ Ρεμοὶ Ματαθία ἐξ Ἰωαννίνων, παρακαλοῦν νὰ πωληθῇ ἐγκαίρως τὸ Πρινοκόκι των πρὶν ἔλθῃ τὸ καινοῦργιο καὶ ζημιωθοῦν χειρότερα.
- 1727 Ἀπριλ. 14. ὁ Σάρρος Κωνστ. γράφει ἐκ Πατρῶν διὰ λάδι καὶ Βαλανίδι.
- » Μαρτίου 7 ὁ ἴδιος γράφει ἐκ Λαρίσσης δι' ἐμπορικὰ ζητήματα.
 - » Ἰανουαρ. 22 ὁ Λάμπρος Πάλλης ἐξ Ἰωαννίνων γράφει ὅτι δὲν ἔμεινεν εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν πώλησιν τοῦ νήματος πρὸς 12 διότι τῶν ἄλλων ἐπωλήθησαν πρὸς 15 καὶ 16. ἐλπίζει νὰ ἐπωλήθησαν τὰ

1) =Φορτωτικὴν.

Σακκιά. Δι' ὅσα μένει υπόλοιπον χρεωστικόν, θὰ τὰ κανονίσῃ μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ υἱοῦ του Μπαλάνου ἀπὸ «Καζακιά» μὲ κηρὶ ἀπὸ «Μπογδανιά».

1727 Μαΐου 3 ὁ Νικόλαος Πλακάς ἐξ Ἰωαννίνων γράφει: «ὁ Χαῖμ Κοὲν δὲν ἔστειλε τὰ τρεκίνια νὰ πάρῃ τὴν Κασέλλα· ἔγραψε τοῦ Ζώτου Χαραμῆ νὰ τὰ δώσῃ ἀλλὰ ἀκόμη δὲν τὰ ἔδωσε καὶ νὰ κάμωμεν ὅτι ἤμπορῆσωμεν νὰ τὸν ξεντριγάρωμεν διατὶ φοβερίζει στὸν Μωρέα καὶ αὐτοῦ καὶ νὰ ἴδοῦμε νὰ «ρεκουπεράρωμε»¹ τίποτε ἀπὸ τὸν «φαλλίδο». Δὲν ἔστειλε μετὰξὶ διότι ἀκούει πῶς τὰ «παζάρια εἶνε ξεπεσμένα» καὶ θέλει στείλῃ 4 κῶλα κηρὶ εἰς Κορφοῦς καὶ ὕστερα θὰ στείλῃ καὶ τὴν ἀποπληρωμὴν τοῦ χρέους του. Δὲν τὸ στέλλει τῶρα διότι «ἐπέργα ἕνας μπασῶς μὲ ἀσκέρι καὶ ἴτον ἀνακατόματα.»

1727 Μαΐου 28. ὁ φορτωτὴς Νικόλαος Κομπίτης—Κέρκυρα, γράφει ὅτι εἰς τὸ λαζαρέτο εὐρίσκονται 4 Κῶλα Κηρὶ τοῦ Νικολάου Πλακά καὶ ἐπειδὴ εἶναι ὀλίγο πρᾶγμα, τὰ καράβια ἀπὸ Σμύρνην δὲν ἠθέλησαν νὰ τὸ πάρουν.

1727 Ἰουνίου 16. ὁ Κωνστ. Θεοδοσίου—Ἰωάννινα γράφει ὅτι ἔλαβε τὰς δύο Κασέλες μὲ μεταξωτὰ καὶ παραπονεῖται διότι ἀπὸ 6 μηνῶν δὲν λαμβάνει ἐπιστολάς των.

1727 Αὐγούστου 5. ὁ Σταῦρος Δῆμος ἐκ Βιέννης γράφει: «εἶχα λαβει γραφὴν ἀπὸ τὸν ἀδελφο μου κυρ ἀναστάση καὶ εχαρικα ἀκούοντας τὴν ἡγίαν σας. παρακαλο νὰ ἐξετασιτε αν ινε καλος γιατρος νὰ μὲ γιατρεύσι εἰς το φῶς μου. ο αγιος κυρ Παρθένιος ειχε γράψῃ διὰ τον ἀδελφον τοῦ κ. Ν. Καραγιάννη διὰ κάπια μηνέα καὶ νὰ εχο ἰδισιν...».

1727 Ἰουλίου 27. ὁ Γεσουλά Ματαθίας ἐξ Ἰωαννίνων γράφει: «τὸ πυρνοκοκι ἔδῶ τρέχει πρὸς ἄ. 300* τὴν οκὰ χλορό. Ἦχα κατανοῦ νὰ παω ἀπο ελασωνα κι Βολο νὰ κυμο δυο—τρια φορτοματα μεταξη αλα δεν ιξεβρα τα πρετζα⁴. Να μου καμιτε τες 100 ουγγιες φαλτσο⁵

1) Νὰ ἀναλάβωμεν, νὰ διασώσωμεν.

2) Τὸν χρεωκόπον.

3) Κατὰ τὸν φίλον κ. Γεώργ. Πολυχρονιάδην τὸ ἄσπρο=τὸ τρίτον τοῦ παρᾶ καὶ τὸ 1)120 τοῦ γροσίου ἦτοι 120 ἄσπρα=1 γρόσιον. Τὰ 300 ἄσπρα ποῦ ἐτιμᾶτο τὸ πρινοκόκκι=2 1)2 γρόσια. Ἐκ περραιτέρω δημοσιευομένης ἐπιστολῆς (1727 αὐγ. 9) μανθάνομεν ὅτι τὸ ἄσπρο ὑποδιηγρεῖτο εἰς τρία «ρούπια». Περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἄσπρων ὡς πρὸς τὰ Ἑνετικά νομίσματα δρᾶ ΚΑ' Κεφάλαιον.

4)=Τιμάς.

5) Ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ falso=ψεύτικο (χρυσάφι), ἡ ὄνομασία του ἐν Ἰωαννίνοις παρέμεινε καὶ σήμερον ἢ αὐτή.

ὅπου ορδινιασα και ουγγιες 20 κιτηνη φαλτσο και ενα κουτη αφρατο και 20 ματσα ψευτομαργαριταγια απο ραμμα και σιδιροσυρμα περλα¹ ματσα 40. και ρεσμια 12 χαρτι μποτζας.²

1727 Ἰουλίου 52. ὁ Χριστόδουλος Κωνσταντῆς Ἰωάννινα γράφει ὅτι με τὸν κύρ Γεώργι Θανο εγραψε τὰ χρειαζούμενα και παρακαλεῖ τώρα νὰ τὸν βοηθήσωμεν τόσο μᾶλλον τώρα ποῦ ἔχασε τὸν ἀδελφόν του...»

1727 Αὐγούστου 7. οἱ ἐν Κερκύρα παραλήπται Κωνσταντῆνος Μήλιας και ἀδελφός συντροφεύουν γραφὴν τοῦ Κωνστ. Θεοδοσίου και παρακαλοῦν νὰ ἀγαπῶμεν τὸν ἀδελφόν των Ἱεροδιάκονον³ ὅπου εἶναι ἐδῶ ἕνα σπουδάση τὰς λατινικὰς Ἐπιστήμας.»

1727 Ἰουνίου 6. ὁ Κωνστ. Σάρρος γράφει ἐξ Ἀρκαδίας διὰ μετάξια, λάδια και ἄ. και λέγει ὅτι ἐπῆγεν εἰς Καλαμάταν και Κορώνην και προσεχῶς θὰ γράψῃ εἰς πλάτος...»

1727 Αὐγούστου 1 ὁ Δημήτριος Μάντζος ἐκ Δελβίνου γράφει ὅτι ἔλαβε τιμολόγιον διὰ τὰ ροῦχα ὅπου τοῦ «ἐμπαρατάραμε» με τὸ πρινοκόκκι του και εὐθὺς ἐκίνησε διὰ τοὺς Κορφοὺς. Και διὰ ταῖς τζέργιες νὰ γίνῃ ἡμπαράτο⁴ με ροῦχα ἢ εἰς μετρητά.»

» 26 Ἰουλίου. ὁ Ματαθίας Ναχαμὰν ἐξ Ἰωαννίνων γράφει ὅτι ἔλαβε γραφὴν μὰς 11 Ἰουλίου με τιμολόγιον ἀπὸ ροῦχα δέματα 4 και ἄλλο τιμολόγιον με τράδηγμα τζεκίνια 100 εἰς Λεονάρδον Βωβόν. Εἶναι εὐχαριστημένος διὰ τὰς τιμὰς ποῦ τοῦ ἐκάμαμε και νὰ τοῦ ἀγοράσωμεν και «σάγια μορικη και ἄν τύχη ἢ λουτρινα φῖνα Βιναδα Βενέτικη να πάρωμε μιὰ πέτζα⁵ ἀλικη και κανενα σοτοβινάδο ποῦ νὰ μὴν τραβίζεται...»

» Αὐγούστου 9. ὁ Ματαθίας Ναχαμὰν ἐξ Ἰωαννίνων πληροφορεῖ ὅτι τὰ μετάξια τὰ ἐπῆραν οἱ Γιαννιώτες πρὸς ἄσπρα 5 και ρούπια τρία γερά, ὅπου γίνονται ἐξ σωστά. Τὰ πρινοκόκκια και αὐτὰ τὰ ἔκαμαν ἀκριβὰ, και δὲν ἡμπορεῖ νὰ καταλάβῃ διατι ἐκεῖ αὐξάνουν τὰ παζάρια και στὴ Βενετία ξεπέφτουν...» Εἰς τὴν ἰδίαν ἐπιστολὴν γράφει και ὁ Κωνστ. Θεοδοσίου ἐπιβεβαιῶν τὰ ἄνω και δίδει παραγγελίαν διὰ ροῦχα και ἀγγέλλει ὅτι ὁ Ρακιτζῆς «ἐμίσεψε με τὸ καρβάνι διὰ τὴν ἀλασόνα με ὅλον τὸ πρᾶγμα του και ἔγραψε δι' ἀδελφόν του πολλὰ νὰ εἰρηνέψουν». Τὰ μετάξια τὰ ἐπῆραν εἰς τὸν Βόλον πρὸς

1) =Μαργαριτάρι. 2) χαρτί διὰ τυπογραφικὰ δοκίμια, κατωτέρας δηλονότι ποιότητος. 3) Ὁ Ἱεροδιάκονος Μήλιας ὑπηρέτησεν ὡς ἐφημέριος και διδάσκαλος ἐν Βενετία, προαχθεὶς εἰς Ἀρχιμανδρίτην, ἐχρημάτισε δέ, ὡς ἐν τῇ Βιογραφίᾳ τῶν Γλυκέων ἀναφέρομεν, και διορθωτῆς εἰς τὴν τυπογραφίαν των. 4) =Ἀνταλλαγή. 5) =Κομμάτι.

ἄσπρα 6 1)2 τὸ σγάρδη καὶ τῶρα οἱ Χιῶτες τὰ ἐπῆραν πρὸς 7». Αὐγούστου 30. Σιλίβεργος Ἰωάννης γράφει ἐκ Κερκύρας ὅτι ἔλαβε τὰ 6 κιβώτια ἐμ)μάτων διὰ λησμον Ρακιτζῆ καὶ τοῦ τὰ ἔστειλε καὶ ἔλαβε τὴν γραφὴν τοῦ ἰδίου 12 αὐγ. ἀπὸ Λάρισσαν καὶ τοῦ γράφει «πῶς ἔγινε ἀχαμνῆ ἢ αλασσόνα¹ καὶ ἡ μονέδαις ἀνεβασμέναις» καὶ ὅτι ἀναχωρεῖ διὰ τὴν Θεσσαλονίκην καὶ «ἄδειασε καὶ τὸ Κουτὶ μὲ τὸ διάρ-»
» γυρο καὶ τὰ ἔβαλε σὲ μία τζίτζα γιατί εἶχε σπάσει ἡ φούσκα.»

1727 Αὐγούστ. 8 ὁ Ἀναστάσιος Ρακιτζῆς γράφει ἐκ Λαρίσσης ὅτι ὁ Χρη-
στος ἀδελφός του ἐπῆγεν εἰς Βῶλον νὰ κάμη τρία φορτία μετὰξὶ καὶ
ὅτι τὸ «μαλλὶ ἔτρεχε ἐκεῖ 17 1)2 τὸ σαλονικιὸ καὶ 15 1)2 τὰ ἄλλα.

1727 Ἰβρίου 14 ὁ Νικόλαος Πλακᾶς ἐξ Ἰωαννίνων παραπονεῖται διὰ τὸν
Κοὸν ὅτι ἐπῆρε τὴν Κασέλλαν χωρὶς νὰ πληρώσῃ τὰ 35 τζεκίνια καὶ
ὅτι θὰ πάγῃ εἰς τὴν Λάρισσαν ὅπου εὑρίσκεται καὶ ὁ κύρ ἀναστά-
σιος Μαρούτζης, νὰ κάμη καμμιά δουλειά.

1727 Ἰβρίου 23 ὁ Λάμπρος Πάλλης ἐξ Ἰωαννίνων γράφει ὅτι ἔλαβε τὸν
λογαριασμὸν ἀπὸ κύρ Κωνστ. Θεοδόσιν καὶ ἂν εἶχε νὰ πληρώσῃ θὰ
τὰ εἶχε σταλμένα. Ἔμεινε ζημιωμένος σὲ 6 χρόνους 7000 Ρεάλια καὶ
θέλει νὰ τοῦ ἀφαιρέσωμεν τὰ κάμπια καὶ νὰ πληρώσῃ, σὲ 10 μῆ-
νας...»

1727 Ὀκτωβρ. 6. ὁ Γεσουλᾶ Ματαθίας ἐξ Ἰωαννίνων στέλλει εἰς Κορ-
φούς τοῦ Κομπίτζη μετὰξὶ σγαρδὶ 2 Κῶλα καὶ παραγγέλλει: πέρες,
χρυσάφι φάλτσο καὶ ἓνα σιντόνι καὶ νὰ τοῦ συμμάσωμεν καὶ τὰ
σακκιά του καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ θανάτου τοῦ πατρός του ἔχει λίγη
πραγματεία ἐφέτος...»

1727 Ἰουνίου 17. ὁ Ἀναστάσιος Ρακιτζῆς ἐκ Βιέννης ὅτι «ἔλαβε τὴν γρα-
φὴν μας καὶ εἶδε πῶς ὁ ἀδελφός του δὲν ἔδωσε τὴν εἶδησιν τῆς πα-
ραλαβῆς τοῦ πράγματος καὶ διὰ τὰ ἄλλα ὅποῦ γράφει νὰ τὸν συμ-
παθήσωμεν, εἰξεύροντας τί ἄνθρωπος εἶναι. Ἡῦρε ἐκεῖ τῆς δουλειᾶς
ἀνακατωμένες καὶ ὁ ἐξάδελφός του τὸν ἔβαλεν εἰς τὴν φυλακὴν τρεῖς
ἡμέρες καὶ ὕστερα τὸν ἔβγαλε καὶ διὰ τὰ ἔξοδα καὶ τὰς κρίσεις δὲ πε-
ρισσεύουν οὔτε 1800 φιορίνια καὶ τῶρα ἔπεσαν καὶ οἱ δύο εἰς τοὺς
Προντζιπάδες τῆς Βλαχιάς καὶ τὴν δευτέραν – τρίτην πέρνει τέλος ἡ
δουλειά καὶ τὴν ἄλλην δευτέραν κινᾷ γιὰ ἐδὸ (Βενετιαν) μὲ τὸν
Χατζῆ Αδάμ...»

1727 Ἰουνίου 24. ὁ ἴδιος ἐκ Βιέννης: τὴν Τετάρτην εἶχε νὰ «μισέψη» μὲ

1) Ἡ ἐμποροπανήγυρις δηλαδὴ.
ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΙΑ' (1986)

τὸν Χατζῆ ἀδάμ, ἀποφάσισαν καὶ οἱ Πριτζιπάδες τῆς Βλαχιᾶς νὰ δώσῃ τοῦ ἀδελφοῦ του φλωρίνια 4462 καὶ νὰ τοῦ χαρίσῃ τὰ ἔξοδα καὶ αὐτὸς ἔδωκε 3500 καὶ ἔτσι δὲν ἔκαμαν τίποτε. Σήμερον ἔδοσεν ἡ κρίσις τοῦ Σταύρου τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ χέρι του διὰ νὰ βάλῃ ἄνθρωπον νὰ τὸ πωλήσῃ καὶ ἐχώρισε ὡς 412 φλ. πρᾶγμα νὰ τὸ στείλῃ εἰς τὴν Δόλιανην. ὁ ἀδελφός του εἶναι ἄρρωστος... »

Σταύρος Δημος Ρακιτζῆς ἐκ Βιέννης γράφει τῇ 20 ὀκτωβρ. 1727. «ὅτι ἔκλεισαν τὸ λαζαρέτο καὶ δὲν ἀφήνουν νὰ περάσῃ πρᾶγμα μόνον ἀνθρώπους, διὰ τοῦτο ἀνέβη ἡ τιμή. Μετὰ 15 ἡμέρας θέλει βγῆ τὸ πρᾶγμα ποῦ ἔχει ἡ κρίσις εἰς φύλαξιν καὶ εἶναι ὡς 3800 φλωρίνια καὶ ἡ κρίσις ἀπεφάσισε νὰ τοῦ δώσῃ ὁ Παρασκοβίτζης τὸ ὄλον φλ. 5800. ὁ ἐξάδελφός του ἐπῆγεν εἰς τὴν Πόλιν μὲ κάποιον Τζοχανδάρην τοῦ Βεζύρη. Δὲν εὐγαίνει ἀπὸ τὸ σπίτι του «ὄντας ὑστερημένος ἀπὸ τὸ φῶς του» ὅταν ἐμίσειεν ὁ Ἀναστάσις ἀδελφός του διὰ Βενετίαν ἔταξε τοῦ Θωμάζου ὁποῦ παραστέκει εἰς ταῖς δουλειᾶς του νὰ τοῦ στείλῃ μεταξωτὸ μάβρο καὶ κατφὲ καὶ ἂν ἔχωμεν νὰ τὸ στείλωμεν νὰ βάλωμεν καὶ 20—30 χάπια ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ κατασκευάζει ἔμπειρος ἰατρὸς ἐδῶ. (εἰς Βενετίαν).

Χριστόδουλος Κωνσταντιάς—Ἰωάννινα γράφει τῇ 24 7)βρίου 1727.... «ὁ Λάμπρος Πάλης ἀπήντησεν εἰς τὸν κύρ Κωνσταντῖνον Θεοδοσίου ὅτι χρεωστῆ εἰς τοὺς Τούρκους 3000 ἄσπρα καὶ ζητεῖ ἀναβολὴν πληρωμῆς τοῦ χρέους του ἕως τὰ Χριστούγεννα, ὅτι ὁ υἱός του Μπαλᾶνος¹ εὐρίσκεται εἰς Ἄρταν «μὲ τὸν Κόνσολα Φραντζέζο» καὶ ἀπὸ αὐτοῦ κυβερνοῦνταν καὶ ἔχουν καὶ πρᾶγμα ἑσταλμένον εἰς χεῖρας τῶν «Μαρουτζάδων» ἀλλὰ εἰς ἄλλο ὄνομα μπερδευμένο, ἦγουν 2 Κῶλα Πρινοκόκκι.»

Μίχος Δίμος Ἰωαννίτης ἐν Ζακύνθῳ γράφει τῇ 5 Ὀκτωβρ. 1727. ὅτι ἦλθαν «Φραντζέζι» διὰ τὰ μετάξια.

Φῶτος Νίκος—Ἰωάννινα 18 ὀκτωβρίου 1727 ὅτι ἔστειλεν εἰς Κορφοῦς τοῦ Σαλίβεργου Ἰωάννη 4 Κῶλα Πρινοκόκκι νὰ τὰ φορτώσῃ διὰ Βενετίαν. Τὸ Πρινοκόκκι, «εἶναι καλὸ καὶ νὰ τὸ κράξῃτε Ἀρτινός». Τώρα αὐτὸς ἦλθε ἀπὸ τὴν Ἄρταν καὶ κατοικεῖ εἰς Ἰωάννινα. Εἰς

1) Τὸν ἀνεύρομεν βραδύτερον (1762) ὑπογράφοντα εἰς τὰ Πρακτικὰ τῆς Κοινότητος ὡς «ὑποβικάριος». Ἀπὸ τὴν φράσιν τῆς ἐπιστολῆς «μὲ τὸν Κόνσολα Φραντζέζο» εἰκάζομεν ὅτι ἦτο συνοδὸς τοῦ Προξένου ἢ γραφεὺς καὶ ἀμφιβάλλομεν ἂν τὸ ὑπὸ τοῦ φίλου κ. Κ. Σούλη ὑποστηρικθὲν ἐν τῇ διαλέξει περὶ οἰκογενείας Πάλλη, ὅτι ὁ Μπαλᾶνος οὗτος ἦτο Πρόξενος τῆς Γαλλίας, ἔχει βάσιν τινὰ ἀληθείας.

- τὴν Μητρόπολιν «ἐξεντριγάρισε» μετὰ τὴν νύμφην του.
- Ἰωάννης Χρῆστος—Καλαμάτα τῆ 14 Ἰουλίου 1727. γράφει διὰ λάδι, Βελανίδι κ.λ.π. καὶ ἀναφέρει ὅτι τὰ φέσια τοῦ Βάλτου εἶνε ἀπώλητα διὰ τὴν «Καλλιτὰ τοὺς»¹ διατι δὲν ἔχουν «μάρκα».
- 14 Ὀκτωβρίου 1727 ὁ Ἀθανάσιος Φωστῆρας ἐκ Πατρῶν γράφει ὅτι ἔλαβε μετὰ τὴν Ταρτάναν² τοῦ Ραγοζέο γραφὴν μας μετὰ Δουκ. 1000 ἀσημένια εἰς δύο «Γροπέτα» διὰ τὴν δώση τῶν Ἰωαννιτῶν Κωνστ. Σάρρου καὶ Ἰω. Χρήστου καὶ τὰ κρατεῖ ἕως ὅτου τοὺς χρειασθοῦν.
- 1727 Αὐγούστου 31 καὶ Ὀκτωβρ. 29 ὁ Κωνστ. Σάρρος γράφει ἐκ Κορυθῶνης διὰ λάδια βελανίδια καὶ μετὰξια.
- 1727 Ὀκτωβρ. 11. ὁ Γεσολᾶς Ματαθίας ἐξ Ἰωαννίνων παραγγέλλει: «διάργυρο οὐγγιᾶς 140, κινναβαρίμι 10 χοντραῖς ῥέσμαϊς, μία μπάλα ψιλὸ χαρτί, μία τῆς μπότηζας, ῥέσμαϊα 12 τρελούνε³, χρυσάφι φαλτσο 150 καὶ κίτρινο περλὲ ντὲ ῥόμα μάτζα 50, σιδερόσυρμα, παφιλόσυρμα ῥάμματα καὶ ἀφράτο κουτιά 2.» Στέλλει καὶ 3 κῶλα κηρὶ καὶ 18 τζέργαις διὰ τὴν ψωνισθῆ ἢ φατούρα του καὶ τὴν κάμωμε «μπαράτο», τῆς τζέργαις μετὰ σοπραφίνα μάβρα καὶ τὴν στείλωμε καὶ τρία πετζιὰ ἀπὸ καστόρια.
- 1727 Δεκεμβρίου 4. οἱ Κωνστ. Θεοδοσίου καὶ Ματαθίας Ναχαμὰν παρακαλοῦν τὴν γίνῃ πώλησις τοῦ πρινοκοκκίου των καὶ τὴν πάρωμε ῥοῦχα καλά. ὁ Ρακιτζῆς τοὺς ἔγραψε ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην ὅτι ἔκαμε 15 φορτία κηρὶ τῆς συντροφίας καὶ θὰ στείλῃ εἰς Κέρκυραν πρὸς φόρτωσιν.
- 1727 Νοεμβρ. 15 ὁ Ἀναστ. Ρακιτζῆς ἐκ Θεσσαλονίκης γράφει ὅτι ἠγόρασε 50 κῶλα κηρὶ. μερικὰ ἔστειλεν εἰς Ἰωάννινα καὶ τὰ ἄλλα ἀργότερα, διότι δὲν ὑπῆρχον ἀγωγιᾶτες καὶ γράφει τὴν στείλωμεν ἐμπορεύματα διάφορα.
- 1727)28 Ἰανουαρ. 26. ὁ Σιλίβεργος Ἰωάννης ἐκ Κερκύρας στέλλει φόρτωτικὴν διὰ 25 σακκιά κηρὶ τοῦ Ρακιτζῆ μετὰ τὸ καράβι Κωνστ. Μουζάκη. καὶ τὴν 5 Φεβρ. ἐφόρτωσεν ἄλλα 25 σακκιά τοῦ ἰδίου.
- 1727 Δεκεμβρίου 7 ὁ Ἀναστ. Ρακιτζῆς γράφει ἐκ Καζακιάς «ὅτι ἔστειλε σημεῖωση διὰ διάφορα ἔμτα ἀξίας 6000 Δουκάτων καὶ τὴν τὰ ἀγοράσωμεν τὸ ὀγληγορώτερον. Ὁ Χριστόδουλος τοῦ γράφει ἀπὸ Ἰωάννινα τὴν κάμωμεν ἐκεῖνο ποῦ ξεύρομε καὶ τὸ καλοκαῖρι τὸν πέρνει

1) = Ποιότης.

2) Ἰστιοφόρον δίπλοισιν.

3) Τὸ σῆμα χαρτιοῦ ἦτο τρελούνε = τρεῖς σελῆναι.

- εἰς τὸ Σαλονίκι ὁποῦ εἶναι ὁ ἀέρας καλός. Νὰ τοῦ στείλωμεν ἓνα καντάρι νὰ τραβάη 50 καὶ βαρειαῖς καὶ ἀπὸ τῆς ἐλαφρῆς 50 νὰ τρέχη 2 δράμια σὴν δακτῆ καὶ ἄλλο ἓνα μικρὸ καντάρι νὰ εἶναι σωστὸ 400 δράμια. Τὸν Ἄη Γεώργι θὰ μαζέψη 20 χιλιάδ. μαλλί.
- 1727)8 Φεβρ. 13. ὁ Ἰωαννίτης, Ἰωάννης Χρήστου γράφει ἐκ Καλαμῶν διὰ μετὰξια κ. ἄ. καὶ ζητεῖ νὰ τοῦ στείλουν χρυσάφι κίτρινο ψιλὸ καὶ ἄλλα ἐμπορεύματα.
- 1727)28 Ἰανουαρ. 23. ὁ Κωνστ. Θεοδοσίου ἐξ Ἰωαννίνων, ὅτι ἔλαβε πρὸ καιροῦ 46 κῶλα κηρὶ ἀπὸ τὸν Ρακιτζῆν καὶ τὰ ἐφόρτωσε διὰ Κέρκυραν καὶ ἐλπίζει νὰ τὰ ἐλάβομεν. Καθημερινῶς ὁμιλεῖ τοῦ Πάλη διὰ τὸ «ίντερέσο» μας*. Ὁ Πάλης γυρεύει νὰ πωλήσῃ τὸ σπίτιου διὰ νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος. Θέλει 800 τζεκίνια καὶ δὲν βρῖσκει περισσότερα ἀπὸ 400.
- 1727)8 Ἰανουαρ. 3. ὁ Κωνσταντῖνος Σάρρος γράφει ἐκ Βοστίσης καὶ ἔρωτᾶ ἂν ἐπωλήθησαν τὰ μετὰξια, τὰ βελανίδια καὶ τὰ λάδια ποῦ εἶχε στείλει. Γράφει ὅτι ἐσυμφώνησε μὲ τὸν κύριον Συκῆν καὶ νὰ συνεννοηθοῦμεν καὶ ἡμεῖς μὲ τὸν κύρ Μιχαῆλ Καραϊωάννην νὰ τοὺς στείλωμεν 2 Μαρτζιάνες³ διὰ νὰ φορτώσουν βελανίδια καὶ λάδια. Ἄν μᾶς φανῆ εὐλογον νὰ τοὺς στείλωμεν καὶ μερικὰ ῥοῦχα διὰ τὴν λάρισσαν «περβία⁴ Ἰωαννίνων».
- 1727)8 Ἰανουαρ. 3. ὁ Γεώργιος Σικᾶς—Ἰωαννίτης ἐν Βοστίσῃ γράφει: διὰ τὸ κοινὸ «ίντερέσο» συμβουλεύω νὰ ἐνοικιάσητε ἐκ συμφώνου μὲ Μιχαῆλ Καραγιάννην, Μαρτζιλιάνες διὰ βελανίδι καὶ λάδι 2500 βαρέλια καὶ νὰ πέρνη ἢ κάθε μιὰ 650 βαρέλια «αλιντσιρκα⁵».
- 1727 Δεκεμβρίου 18. ὁ Σταῦρος Δῆμος Ἰωαννίτης ἐν Γαστούνη στέλλει 1 κῶλο μετὰξι καὶ ζητεῖ νὰ κάμωμε μπαράτο⁶ μὲ ἀτλάζια.
- 1727)8 Φεβρουρ. 1. ὁ Γεώργιος Συκᾶς ἐκ Βοστίσης γράφει νὰ κάμωμε⁷ μαζὺ μὲ τὸν Μιχαῆλ Καραϊωάννην ἀσφάλειαν διὰ Δουκ. 12.000 ἀξίαν 1800 Βαρελίων λαδιοῦ.
- 1727)8 Φεβρ. 17. ὁ Λάμπρος Πάλλης Ἰωάννινα παρακαλεῖ νὰ τοῦ χαρίσωμεν τοὺς τόκους καὶ νὰ πληρώσῃ μόνον τὸ Κεφάλαιον τοῦ χρέους του. (τῆ 11 Μαρτίου ὁ Κωνστ. Θεοδοσίου γράφει ὅτι ἔκαμε συμ-

1) Τὸ ἓνα ἀναμφιβόλως διὰ νὰ ἀγοράζῃ τὰ προϊόντα! καὶ τὸ ἄλλο τὸ σωστὸ διὰ νὰ τὰ πωλῆ!! 2) συμφέρον. 3) Μαρτζιάνη ἢ Μαρτζιλιάνη=μεγάλον τρίστιον καράβι. 4)=Διὰ μέσου Ἰωαννίνων. 5)=Περίπου. 6)=Ἀνταλλαγὴν.

7) Πλὴν τῶν ἐπιστολῶν, εἰς τὸ Ἀρχεῖον ἀνεύρομεν καὶ εἰδικὸν Βιβλίον ἐνθα οἱ Σελέκης καὶ Σάρρος ἐκράτουν σύντομον περίληψιν τῶν λαμβανομένων ἐπιστολῶν. Καὶ ἐκ τοῦ Βιβλίου τούτου ἀντεγράψαμεν τὰς περισσοτέρας ἐκ τῶν δημοσιευομένων.

βιβασμὸν μὲ τὸν Λάμπρον Πάλλην διὰ 400 Δουκάτα νὰ πληρωθοῦν εἰς δύο δόσεις).

1728 Μαρτίου 29. ὁ Γεσουλά Ματαθίας Ἰωάννινα γράφει ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ σημειώομεν διὰ τὸ μετᾶξι ἦτοι 46, εἶναι χαμηλὴ διότι ὁ Καραγιάννης καὶ οἱ Μαρουτσαῖοι ἔγραψαν πῶς τρέχει 52 καὶ 53. Γράφει τῆς τῆς ἑργίας νὰ κάμωμεν μπαράτο μὲ βιβλία.

1728 Μαΐου 6. ὁ Ζῶτος Στεφάνου Κόντης Ἰωάννινα γράφει διὰ τὸ χρέος ὁποῦ ἔχει ὁ μακαρίτης πατέρας του πρὸς ἡμᾶς ἐπειδὴ δὲν ἄφησε χρήματα ζητεῖ νὰ ἔλθῃ νὰ μᾶς δουλεύσῃ εἰς τὸ Νεγκότσιο¹ καὶ νὰ πληρωθοῦμε.

Μαΐου 4 1728. ὁ Κωνστ. Σάρρος γράφει διὰ λάδι κ.λ.π. καὶ ὅτι ἦσαν μὲ τὸν φόβον διὰ «τὸ θανατικὸ»² ποῦ ἦτον εἰς Γαστούνη.

1728 Ἰουνίου 15. ὁ Σιλίβεργος Ἰωάννης γράφει ἐξ Ἰωαννίνων ὅτι ἔλαβε τὰ ροῦχα καθὼς καὶ μία κασέλα μὲ «μέρτζα»³ καὶ εὗρηκε ἀγωγιάτες νὰ τὰ στείλῃ εἰς Λάρισσαν. Παρακαλεῖ νὰ ἔχωμε τὴν ἐγνοια διὰ γραφαῖς ὁποῦ θὰ στέλλῃ τοῦ κὺρ Ἀθανασίου Λάσκαρι ὁποῦ ἦλθε νὰ σπουδάξῃ εἰς Πάδοβα.

1728 Ἰουνίου 12. ὁ Πᾶνος Παρασκευᾶς Ἰωάννινα, παρακαλεῖ νὰ πάρωμεν εἰς τὸ μαγαζὶ μας τὴ παιδὶ τοῦ Στεφάνου Κόντη, τὸ ὁποῖον εἰξεύρει πολλὰ πράγματα, σπουδάξει λογικὴν, εἶναι 16 χρονῶν καὶ προκομμένο εἰς κάθε περίπτωσιν καὶ κατὰ τὴν ὄραν δὲν θέλομεν τοῦ δόσει ἄλλο παρὰ νὰ τρώγῃ νὰ ξυρίζεται καὶ νὰ ποδεύεται...».

1727 Κέρκυρα, Μάρτιος. Ἐπὶ τῆς Μαρτζιλιάνας Ματθαίου Ζενάρου, ἐφόρτωσαν οἱ ἀκόλουθοι τὰ κάτωθι ἐμ)τα διὰ Βενετίαν εἰς παραλαβὴν τῶν ἐξῆς: ὁ Νικόλαος Παμπᾶς διὰ τὸν Δημήτριον Κερασάρην βαρέλια 2 λάδι ὁ Νικόλαος Κομπίτζης διὰ τοὺς Λάμπρον καὶ Σίμωνα ἀδελφούς Μαρούτση, μετᾶξι κῶλα 13, κηρὶ κῶλα 32, Πρινοκόκκι Σακκιὰ 5. ὁ ἴδιος Κομπίτζης διὰ τὸν Ν. Καραγιάνην κηρὶ κῶλα 2 καὶ διὰ τὸν Μιχαὴλ Καραγιάνην Μετᾶξι κῶλα 6 καὶ κηρὶ 4. καὶ διὰ τὸν Θωμᾶν Ἰερομνήμονα κηρὶ κῶλα 10, μετᾶξι 2 καὶ διὰ τὸν Ἰωάννην Στάννον Κηρὶ Κῶλα 2 καὶ 6 σακκιὰ Ρύζι.

ὁ ἴδιος Κομπίτζης διὰ τοὺς Κωνστ. Σελέκην καὶ Σάρρον Μετᾶξι Δέματα 2 καὶ διὰ Νικόλαον Σελέκην, Σαφράνι κῶλον 1, σφογγάρια Δέματα 15. Ρύζι Σακκιὰ 4 λεπτοκάρυα σακκιὰ 25. οἱ ἀδελφοὶ Μίλλια ἐφόρτωσαν εἰς παραλαβὴν Μιχ. Καραγιάννη Σακκιὰ Κηρὶ 65.

1) Negozio=Κατάστημα. 2)=Πανάλης. 3)=ἐμ)τα (merci).

καὶ διὰ τὸν Δημήτριον Κερασάρην Σακκιά 13, διὰ Λεονδάρην Καραγιάννην Σακκιά 2, διὰ Στάννον Δημητρίου 4 Δ. μετὰξί καὶ κηρὶ Σακκιά 15 καὶ διὰ Μαργαρίτην Τσιμπίδην μετὰξί 2 Δ. καὶ λεπτοκάρυα Σακκιά 17. ὁ Ἀρσένιος Προσαλέντης διὰ Λεονδαρὴν Καραγιάννην Κηρὶ Σακκιά 40 καὶ νήματα Δ. 6. Καὶ εἰς παραλαβὴν Θωμᾶ Ἱερομνήμονος ἐφόρτωσαν ὁ Γεώργιος Νίκας Δέματα 2 μετὰξί, ὁ Παναγιώτης Κονταξῆς Δ. 1 ὁ Ἰωάννης Μοσπινιώτης Κηρὶ Σακκιά 5. Κάτωθεν τοῦ δηλωτικοῦ ὑπάρχει ἡ ἔνδειξις ὅτι ἰδιοκτῆτης¹ τοῦ μεγάλου Ἰστιοφόρου ὑπὸ τὸν κυβερνήτην Ματθαῖον Ζενάρον εἶναι ὁ Κωνσταντῖνος Σελέκης ἐν Βενετία διαμένων καὶ ἐξ Ἰωαννίνων καταγόμενος. Τὸ δὲ πλήρωμα τοῦ карабиоῦ ἀπετελεῖτο ἐκ 12 ἀτόμων.

Ἐπὶ τοῦ ἰδίου карабиоῦ ἀναχωρήσαντος καὶ πάλιν τὴν 4 αὐγούστου 1727 ἐκ Κερκύρας σημειοῦνται ὡς φορτωμένα τὰ κάτωθι ἐμ)τα: ἐκ μέρους τῶν Κ. Σάρρου καὶ χρ. Ἰωάννου, Βελανίδι 400 Καντάρια καὶ λινόκόκκι 50 Καντάρια διὰ λισμὸν Κ. Σελέκη καὶ Λ. Σάρρου. Ἐκ μέρους τοῦ Ἰω. Μοσπινιώτη διὰ λισμὸν Λάμπρου καὶ Σίμωνος Μαρούτση μετὰξί Δ. 3, διὰ Μιχ. Καραγιάννην Δ. 2 διὰ Θωμᾶν Ἱερομνήμονα Νήματα Δ. 2 καὶ διὰ Λάμπρον Στράτην Καπότα Δέματα 12 καὶ παρὰ τῶν ἀδελφῶν Μίλλια εἰς παραλαβὴν Μαργαρίτη Τσιμπίδη Βενετιανὰ σφογγάρια Δέματα 26.

1728 Ἰουνίου 5. ἡ σύζυγος τοῦ Παπαναστάσι Νίκα ἐξ Ἰωαννίνων γράφει νὰ τῆς στείλωμεν ἓνα λισμὸν ὅμοιον μὲ ἐκεῖνον ποῦ ἐδώσαμεν τοῦ Φώτου Νίκα διὰ νὰ ἡμπορέσῃ νὰ τὸν κράξῃ εἰς τὴν Μητρόπολιν νὰ τοῦ δώσῃ τὸ πρᾶγμα τοῦ ἀνδρός της καὶ ὅτι τὸ γράμμα ποῦ ἔφερεν ἀπὸ Ἰωάννινα ὅτι τὸν κάμνει ἐπίτροπον, εἶναι ψεύτικο... »

1728 Μαρτίου 23. ὁ Ματθαῖος Ζενάρος κυβερνήτης τῆς Μαρτσιλιάνας τοῦ Κ. Σελέκη δίδει εἶδησιν ἐκ Κερκύρας ὅτι εἰς τὰς 18 τοῦ μηνὸς ἔφθασεν ἐκεῖ καὶ ὅτι ἤρχισε τὸ ξεφόρτωμα τοῦ ψωμιοῦ καὶ «δι' ὀρδινίαν τοῦ Γενεράλη ἐσοσπενδέρισε² καὶ μέλλει νὰ πάγῃ εἰς τὴν Ζάκυνθον, γιὰτὶ ἐκεῖ ἦταν τὸ θανατικὸ καὶ ὅτι δὲν τὸν ὠφέλησε καθόλου ἡ γραφὴ ὅπου τοῦ ἐδώσαμεν διὰ τὸν αὐτὸν ἀφέντην... ».

1728 Αὐγούστου 23 ὁ Ἀντζολος Φισκάρδος—Ζάκυνθος, γράφει ὅτι τὰ

1) Εἰς τὴν Ἑνετικὴν ὁ карабоκύρης ὀνομάζετο parcenevole. Καὶ ἡ λέξις αὕτη διατηρήθη ὀλίγον τι παρεφθαρμένη εἰς τὴν ὀμιλουμένην «πριτσόνεβαλος»=κύριος, προϊστάμενος. Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ Ἑνετικῶν λέξεων σημειοῦμεν καὶ τὴν λ. «μούτσιος» ἐκ τῆς Ἰταλ. mozzo =κοπέλι, ναυτόπαις.

2) Διέκοψε (sospendere).

μετάξια εἰς τὸν Μωρέαν ηὔτύχησαν καὶ ἔτρεξαν πολλοὶ ἀγοραστάδες. Ἡ σταφίδα ἐπουλήθηκε μερικὴ ἀπὸ τζεκίνια 6 1)2».

1728 Ἰουλίου 22 ὁ Γεώργιος Γεωργίβαλος, Μιστρά. βλέπει τὰ κεσάτια ποῦ τρέχουν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ εἶναι τὸ ὅμοιον. Τὰ πιρνοκόκκια εἶνε ξεπεσμένα ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ τὰ ἀγοράζουν οἱ Μπαρμπαρέσοι¹ ἴσως σοσιενταριστῆ²...»

1728 Σεπτεμβρ. 2. ὁ Κωνσταντῖνος Νικολάου ἐκ Λαρίσσης γράφει ὅτι ἔλαβε τὴν γραφὴν μας μὲ φατούρα χαταγίου χρυσοῦ καὶ ἔδωσε ὀρδινίαν τοῦ Σιλίβεργου νὰ τὸ στείλῃ εὐθὺς στὴ Δόλιανη καὶ πηγαίνει καὶ αὐτὸς ἐκεῖ. Ἐλαβε τὴν γραφὴν διὰ τὸν ἀναστάσιον Ρακιτζῆν καὶ ἀφοῦ τὴν ἐδιάβασαν μαζὺ μὲ τὸν Χρῆστον ἀδελφόν του, τὴν ἔστειλαν εἰς Σαλονίκι. Τὰ μενβίσια καὶ σοπραφίνα ἔχουν γύρευσι. Στὴν πόλι καλὰ ἀλισβερίσια³...»

1728 7)βρίου 8, ὁ Χρῆστος Ρακιτζῆς ἐκ Λαρίσσης «ἔλαβε τὴν γραφὴν μας μὲ φατούραν καὶ εἶδε τὰ ὅσα τοῦ γράφομεν νὰ ἐπιχειρισθῆ σὲ λάδια. ἔστειλε τὴν γραφὴν τοῦ ἀδελφοῦ του εἰς Σαλονίκι καὶ τοῦ κακοφαίνεται διότι δὲν ἔλαβε προτῆτερα εἶδησιν διὰ τὰ λάδια καὶ δὲν θὰ ἔκαμνε μετάξια. Ἡ πραγματεῖες ἐκεῖ ὅλες ἀνεβασμένες. Τὰ νήματα θέλουν ξεπέσει διὰ τὴν ποσότητα ποῦ θὰ ἔλθουν καθὼς καὶ τὰ βιβλία ποῦ εἶνε πολλὰ καὶ νὰ μὴν τοῦ στείλωμεν ἄλλα. Εἰς ἀλασῶνα ἔχει νὰ σκουδάρη⁴ 4 πουγγιά⁵. ὁ θεὸς τὸν ἐφώτισε καὶ δὲν ἐπεχειρίσθη σὲ βαμβάκια ὁ ἀδελφός του. Νὰ ὀρδινιάσωμεν γρήγορα διὰ λ)σμὸν τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀναστασίου: χαταγιά καὶ ἀτλάζια. «Ἡ βελόνες μὲ δύο βόλους καὶ χρυσάφι ἐστάθη καλό». Νὰ στείλωμεν χάνδραις τῆς ὀκᾶς καὶ λουλούδια καὶ χαρτιά. Περιμένει καὶ τὰ καντάρια καὶ μία βοῦλα μὲ τὸ ὄνομά του.

1728 9)βρίου 10. οἱ ἀδελφοὶ Μήλια Κέρκυρα συντροφεύουν «ντὲ κάρικο»⁶ διὰ 3 Κῶλα πιρνοκόκκι. Καὶ διὰ τὰ ἔξοδα Κορφῶν Ζεκίνοι ἐν νὰ τὸ δώσωμε τοῦ ἀδελφοῦ των ἱεροδιακόνου ἐδῶ (ἐν Βενετία).

1728 Ὀκτωβρ. 13 ὁ Γεσουλά Ματαθίας Ἰωάννινα ἔλαβε γραφὴν μας κα-

1) = Οἱ κάτοικοι τῶν βορείων παραλίων τῆς Ἀφρικῆς καὶ ἰδίᾳ οἱ Ἀλγερίνοι καὶ Τουνιζῖνοι.

2) = Ὑποστηρικτῆ.

3) Ληψοδοσίεις (ὁ λαὸς ἔχει καὶ τὴν λέξιν «νταραβέρια (ἐκ τῆς Ἰταλικῆς dare—avere = δοῦναι λαβεῖν). Ἡ λέξις «ἀλισβερίσια» εἶναι Τουρκικὴ.

4) = Εἰσπράξις.

5) Κατὰ τὸν φίλον κ. Γ. Πολυχροσιάδην τὸ πουγγί = 500 γρόσια.

6) = φορτωτικὴν.

θὼς καὶ τὰ βιβλία καὶ τὰ βελούδα καὶ σκέπτεται νὰ πηγαίνη εἰς Μωρέαν νὰ κάμη μεταξία.

1728 Ὀκτωβρ. 13. ὁ Κωνστ. Θεοδόσις Ἰωάννινα γράφει ὅτι «ἐξεντριγάρισε» μὲ τὸν Παίτη καὶ ἔλαβε 3 Κῶλα Πρινοκόκκι δι' ἐξόφλησιν τοῦ πρὸς ἡμᾶς χρέους του καὶ εἰρήνευσε καὶ τοὺς Ρακιτζήδες.

1728 Ὀκτωβρ. 24. ὁ Ματαθίας Ναχαμὰν Ἰωάννινα γράφει ὅτι θὰ στείλῃ εἰς Κορφοῦς, τοῦ Μήλια 1 Κῶλο πρινοκόκκι καὶ 2 Σακκιά Κηρί καὶ νὰ κάμωμεν ἀσφάλειαν Δουκ. 100 διὰ Πρινοκόκκι καὶ Δουκ. 160 διὰ τὸ Κηρί.

1728 Ὀκτωβρ. 5. ὁ Κωνστ. Σάρρος γράφει ἐκ Κορώνης ὅτι ἐφόρτωσε μὲ Τζενάρων λάδι βαρέλια 888 καὶ 45 Βουτζιά καὶ ἐλπίζει νὰ σταλοῦν γρήγορα τὰ μπαστιμέντα¹ ποῦ ὀρδίνιασαν».

1728 Ὀκτωβρ. 28. Ὁ Χριστόδουλος Κωσταντιᾶς, Ἰωάννινα. «Ἐλαβε τὴν γραφὴν μας καὶ μέσον τοῦ κ. Σιλίβεργου τὴν Κασέλα μὲ τὰ μεταξωτὰ καὶ μία μπάλα ροῦχα. Τὰ ροῦχα τὰ ἐκράτησε καὶ τὰ ἐπούλησε τὴν δὲ κασέλα τὴν ἔστειλε τοῦ Κώστα Νικολοῦ εἰς Λάρισσαν. Μετὰ 5 ἡμέρες θέλει μισεύση διὰ τὴν λάρισσαν γιατί ἡ θέρμαις δὲν τὸν ἀφῆσαν προτύτερα. Τὰ ἐπιτροπικὰ ὅπου τοῦ ἐγράψαμεν ἐξετάζει εἰς τὸν Κώδικα καὶ δὲν τὰ εὐρίσκει καὶ ἔμαθε νὰ εὐρίσκονται εἰς χεῖρας τοῦ κῦρ Νικολοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κῦρ Κωνσταντίνου καὶ νὰ γράψωμεν τοῦ κῦρ Ζάχου καὶ ἔμαθε πῶς εἶναι στὰ χέρια τοῦ Ἱερομνήμονος...»

1728 Ὀκτωβρ. 30 ὁ Χρῖστος Ρακιτζῆς ἐκ Λαρίσσης γράφει ὅτι οἱ Μαρουτζαῖοι ἐπῆραν ὅλα τὰ μεταξία τῆς Ἑπάχτου²...»

1728 Ν)βρίου 4. ὁ Ἄναστ. Ρακιτζῆς—Σαλονίκι «νὰ κάμωμεν καλὸ μπαράτο μὲ ροῦχα καὶ τὰ μεταξωτὰ νὰ εἶνε παστρικά. Τὰ παπλώματα τοῦ Κῦρ Κωνσταντῆ τὰ ἔχει μαρκαρισμένα εἰς τὴν ἀκρη. Εἶναι δύο δι' αὐτὸν καὶ ἓν διὰ τὸν κῦρ Λάμπρον.

Ἰανουαρ. 24 1728)9. ὁ Παναγιώτης Στάθης ἀπὸ Ἀλιβούρνο³ γράφει ὅτι ἔφθασεν ἐκεῖ μὲ ἐγγλέζικο καράβι καὶ νὰ τοῦ δώσωμεν εἴδησιν ἂν ἐπιάσαμε σιγουρτά, ὅπως μᾶς εἶχε γράψει.

1728 Δ)βρίου 11. ὁ Τριαντάφυλλος Κοπαρᾶνος ἐκ Κερκύρας συντροφεύει τρεῖς γραφαῖς ποῦ τοῦ ἦλθαν ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα καὶ μίαν ντὲ κάρικο διὰ Κῶλα δύο νῆμα. Γράφει ἐπίσης ὅτι ἔτελείωσε καὶ ὁ Μάνθος Τζαπαλαῖμος.

1) = Πλοῖα.

2) = Ναυπάκτου.

3) Λινόρνο.

728 18 9)βρίου οἱ Γ. Συκᾶς καὶ Κωνστ. Σάρρος ἐκ Κορώνης βεβλιώ-
 νουν τὰ ὅσα ἔγραψαν εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τὸν Κον Καραγιάννην εἰς
 τὰς 7 Σεπτ. δηλαδὴ νὰ τοὺς στείλωμεν τῆς δύο Μαρτζιλιάνας καὶ
 ἑτέραν μὲ Ζεννάρου διὰ νὰ πάρουν κάθε μία Χδ. 100 λίδι καὶ τὸ
 ἀκετὸ βελανίδι, δίδοντας τῆς κάθε μίας τὰ μετρητὰ ὅπου χρειάζον-
 ται καὶ τὰ μετρητὰ νὰ στέλλωμεν τοῦ Μπέρκου εἰς Ἰωάννινα διὰ μέ-
 σον τοῦ Μήλια εἰς Κορφούς, διὰ νὰ ἀλλαθοῦν χωρὶς ζημίαν...».

1729 Φεβρουαρίου 28 ὁ Νικόλαος Μπέρκος ἐξ Ἰωαννίνων γράφει: «ἔλαβα
 τὴν τιμὴν σας γραμμὴν ἰανουαρίου 10 καὶ ἀναγνόθοντάς τιν ἐχάρην
 » τὴν καλὴν σας ὑγείαν σᾶς δίδω καὶ τὴν εἶδησιν διὰ τὸ γροπέτο μὲ
 » οὐγγαρά 600 1)4 ὅπου ἐστείλεται εἰς χεῖρας τοῦ Κωνσταντῆ Μήλια
 » διὰ λογαριασμὸν Συκᾶ καὶ Σάρρου συντροφίας διὰ νὰ στείλῃ εἰς
 » χεῖρας μου τὸ ὅποιον γροπέτο ἦλθε κατεβόδιον ἐδῶ εἰς Ἰωάννινα
 » καὶ μὲ τὸ νὰ ἦτον καλὴ συντροφία διὰ τὴν Πόλιν, ἀντάμα μὲ ἀλ-
 » λες δύο χιλιάδες ὅπου εἶχε στείλλῃ ὁ κύριος Μήχος Καραγιάννης τὰ
 » ἔστειλλα τοῦ Παναγιώτη Συκᾶ νὰ τὰ ἀλλάξῃ μὲ ζολόταις, οἱ ὅποιοι
 » ἀγωγιάτες διὰ τὴν Πόλιν ἐκίνησαν ἀπὸ ἐδῶ εἰς τῆς 24 τοῦ πα-
 » ρόντος καὶ ἐχθὲς τοῦ ἔστειλα πεζοδρομὸν εἰς Μωρέαν πρὸς τὸν συ-
 » κᾶν καὶ σάρρον δίδοντας τοὺς καὶ τὴν εἶδησιν, διὰ νὰ τὰ ἀλλάξουν
 » μὲ λέτερες¹ ἀπὸ ἐκεῖ. Τοὺς ἔγραψα διὰ τὰ ἄλλα ὅπου ἔχετε νὰ στείλ-
 » λετε τί ὀρδινίαν δίδουν καὶ θέλω κάμει ὡς μοῦ γράψουν. Αὐτοὶ
 » ἐλόγιαζαν νὰ τὰ στείλλετε εἰς τόσα δουκάτα² ὅμως ἄς εἶναι καὶ οὐγ-
 » γαρά. Διὰ τὴν ὄραν μὴν ἔχοντας ἄλλο νὰ σᾶς σημειώσω καὶ μὲνω
 » βοηθὸς τῆς αὐθεντείας πάντοτε καὶ εἰς τοὺς ὀρισμούς σας Νικό-
 » λαος Μπέρκος.»

1729 Μαρτίου 9. ὁ Κωνστ. Σάρρος γράφει ἐκ Κορώνης ὅτι ἐκείνην τὴν
 ὄραν ἔλαβε εἶδησιν ἀπὸ Ἰωάννινα διὰ τὸ κατεβόδιον τῶν 2000
 ὅπου ὁ κ. Καραγιάννης ἔστειλεν καὶ διὰ ἓνα γρόπο³ ἀπὸ 600 οὐγ-
 γαρά ἰδικά μας τὰ ὅποια ὁ κ. Ν. Μπέρκος ἔστειλεν εἰς Κων)πολιν.
 Ἔτσι ἤρχισαν νὰ ἀλλάξουν «Πόλιτσαίς». ἀπὸ Ἰωάννινα ἔμαθαν πῶς
 εἰς Παξοὺς ἔτσακίσθη μία ταρτάνα Ἰμπεριαλ⁴ ποῦ εἶχε φορτώσει
 λάδι εἰς μωρέα καὶ λογιάζουν νὰ εἶναι ἐκείνη διὰ τὴν ὁποίαν ἔγραψαν
 πῶς μένουν νὰ λάβουν τζεκ. 485 μὲ τὸ κάμπιο μαρίτιμο⁵ ἐλπίζουν
 μόνον τοῦτο νὰ μὴ λάβουν ζημίαν μὲ τὸ νὰ «ἐρικουπεράρισαν⁵» ὅλο

1) = Συναλλαγματικὰς. 2) Γρόπο καὶ γροπέτο = χρηματόδεμα. 3) = Αὐτοκρατο-
 ρικὴ, ἴσως ἀγγλική. 4) = Ναυτικὴ ἐπικαταλλαγὴ. 5) Ricuperare = ἀνακτῶ, διασώζω.

τὸ πράγμα ἔξω ἀπὸ τρία Καράβια λάδι. Διὰ τὰ ἄνω τσεκίνια ἔγραψαν τοῦ Καραγιάννη καὶ ἡμᾶς νὰ κάμωμε σιγουρτὰ διὰ Δουκ. 1790 καὶ ἐλπίζουν νὰ ἔγινε. Εἶχαν γράψει νὰ κάμωμεν ἕτερη σιγουρτὰ διὰ Δουκ. 1250 διὰ Κηρὶ τοῦ Χριστοδ. Φώτου. Τὰ λάδια ἔτρεχαν πρὸς ἄσπρα 1)2. Φορτώνοντας τὰ μπασιμέντα δι' ἐδῶ, δὲν μένει διὰ πούλησιν οὔτε 2 χιλιάδ. Βαρέλια διότι εἰς ὄλον τὸν Μωρεαν ἔγιναν λίγα.»

1729 Ἰανουαρ. 22. ὁ Ἀναστ. Ρακιτζῆς Σαλονίκι γράφει ὅτι ἐφθασεν τὸ καράβι «Ρωμανέλλος» καὶ ἔλαβε τὸ πράγμα καὶ ἀπεφάεισε νὰ φορτώσῃ καφὲ καὶ νὰ πάρῃ ἄλλες 400 νὰ γενοῦν 1000 ὄκ. καὶ νὰ κάμωμε σιγουρτὰ διὰ Δουκ. 2000 ὄκ 1026 μὲ αὐτὸ τὸ καράβι, διότι ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα ἂν τὸν στείλῃ, τρέχουν πολλὰ ἔξοδα καὶ ἂν πωληθῇ πρὸς Δουκ. 55 πιάνει κάτι. Νὰ μὴν τὸν ἀφήσωμε χωρὶς πράγμα. Ἐπίασεν ἐκεῖ μαγαζί.»

1729 Φεβρ. 6. ὁ ἴδιος ζητεῖ νὰ τοῦ στείλουν ἔμ)τα διὰ τὸ πανηγῦρι τῆς Ντόλιανης ἦτοι ψιλὰ πράγματα, μεταξωτά, ροῦχα, χαρτιά, χάνδρα, μπογῆς καὶ σιδηρόσυρμα καὶ νὰ τὰ στείλωμεν ἀπὸ τοὺς Κορφοὺς καὶ θέλει νὰ μάθῃ, ἂν πρέπει νὰ ἀγοράσῃ μαλλιά.»

1729. Μαρτίου 15. ὁ Ἰωαννίτης Μῆχος Δῆμος γράφει ἐκ Γαστούνης νὰ τοῦ κάμωμεν ἀμέσως μαζὺ μὲ τὸν Ἰω. Δῆμον, μία σιγουρτὰ διὰ Δουκάτα 4.500 ἐπάνω σὲ μαλλιά, τυριά καὶ ὅ,τι ἄλλο διὰ τὴν «Ἀνάπολην καὶ Λιθόρνο εἰς ὅποιο καράβι τύχει φραντζέζο, ἱμπεριάλ, Βενετσιάνο, λεβαντίνο, δίδοντάς του εἶδησιν καὶ διὰ τὰ πρέμια· κάθε μπαντιέρας.»

1729 Μαρτίου 24. ὁ Ἀντζολος Φυσκάρδος ἐκ Ζακύνθου γράφει ὅτι ἔλαβε καὶ τὰ δύο γρόπα μὲ Δουκ. 768 1)2 διὰ τοὺς εἰς Βοσιτίσαν Πέτρουτζόπουλον καὶ Λεονάρδον μὲ τὸ ἐγγλέζικο καράβι Ρεγγίνα Μαρία καθὼς καὶ γρόπο μὲ Δουκ. 447 καὶ τὰ ἔστειλε τοῦ Μάνθου Χαχάντου εἰς λεχαινά.

1729 Μαρτίου 12. ὁ Γεσουλᾶς Ματαθίας—Ἰωάννινα στέλλει 1 Σακκὶ Κηρὶ 18 Τζέργες, ἕνα τομάρι ἀρκούδας καὶ ἕνα πετσὶ ἀπὸ Καστόρχι καὶ ἔχει ἔτοιμα ἄλλα 4 Σακκιά Κηρὶ. Τὲς 18 τζέργες νὰ τῆς βάλωμε μὲ Δουκ. 3=54 καὶ μὲ 36 μετρητὰ νὰ πάρωμε λάστραις ἀπὸ τὸ Μουράνο καλῆς φάμπρικας, πέρνοντας καὶ λόγλαις ζευγάρια 60 κίτρινα, ζευγάρια 60 πράσινα, ζευγ. 30 κόκκινα, ζευγάρια 30 γαλάζια, ζευγ. 20 ἄσπρα, κόνοντας τῆς κασέλες ἀπὸ ζευγάρια 200 τὴν μίαν.

1729 Ἰανουαρ. 10. Γεώργιος Συκᾶς καὶ Κ. Σάρρος ἐκ Κορώνης γράφουν

1)=Ἀσφάλιστρα. 2)=Σημαίας. 3)=Φορτία.

πρὸς Καραγιάννην καὶ ἡμᾶς νὰ τοὺς στείλωμε τέταρτο μπαστιμέντο νὰ τὸ φορτώσουν κάθε λογῆς πράγματα. Ὁ Συκᾶς ἔγραψε τῆς ἀπερασμένες νὰ γίνῃ σιγουρτὰ διὰ Δουκ. 1700 σὲ Ταρτάνα Ἱμπεριάλ διὰ τὴ Γένοβα καὶ εἶναι διὰ σολδία ποῦ τοὺς μένει ὁ πραγματευτῆς ὀνομαζόμενος Γιούλιος Καζανόβας.

1729 Ἰανουαρ. 15. οἱ ἴδιοι ἐκ Κορώνης ὅτι ἔχουν ὀμιλημένο διὰ 2 κάργα βελανίδι εἰς Βίτολο καὶ δύο στὸ Βαθὺ καὶ Μαραθονῆσι καὶ ὑποπτεύοντας νὰ τοὺς λείψῃ τὸ Βελανίδι μὲ τὸ νὰ εὐρίσκειται ὀλίγο, νὰ ἤμπορῶν νὰ φορτώσουν καὶ ἄλλες πραγματεῖες, ἐλπίζει ἄρκετὰ σολδία, μὲ τῆς τρεῖς πρώταις μαρτζιλιάνας, περβία* Ἰωάννινα. Διὰ λάρισσαν ἐτράβηξαν τοῦ Κ. Νικολοῦ πόλιτζα διὰ ἄσπρα 2000. Εἰς τὰ μέρη Μάγνης εὐρίσκονται Καντάρια 250 θαμβάκια. Ἐγραψαν τοῦ Μπέρκου νὰ στείλῃ ὅλα τὰ σολδία εἰς Κων)πολιν. Διὰ τὸ πρινοκόκκι ποῦ τοὺς γράφομε, μετὰ βίας εὐρίσκειται «μπαγκατέλλα»* ἐπειδὴ καὶ ἔχουν παραδόσει εἰς Τούνιζι 15 χιλιάδες ὀκάδες καὶ περισσότερον. Ζητοῦν νὰ μάθουν τί ἐκάμαμε μὲ τὰ 19 Δέματα νήματα.

1730 Ἀπριλίου 4 ὁ Νικόλ. Μπέρκος—Ἰωάννινα ὅτι ἔλαβε τὰ 600 φλωριά ποῦ ἐστείλαμε διὰ λ)σμὸν Παναγιώτῃ Συκᾶ καθὼς καὶ 800 οὔγγαρα μέσον Κερκύρας καὶ εὐρίσκοντας οκαζιὸν* θέλει τὰ στείλῃ εἰς τὴν Πόλιν.

1730 Μαΐου 1. ὁ Νικόλαος Πλακᾶς—Ἰωάννινα γράφει διὰ τὸ ὑπόλοιπον ποῦ χρεωστεῖ ἐλπίζει νὰ ξενετάρῃ* μὲ τὸ μέσον τοῦ κῦρ Ἀναστάσι Μαρούτζι.

1730 Ἀπριλ. 1. ὁ Κ. Σάρρος γράφει ἐκ Κορώνης νὰ προσπαθήσωμε νὰ σκουδάρωμεν* τὴν σιγουρτὰ τοῦ Καπετὰν Τζόρτζη νὰ μοιρασθοῦν ἐδῶ τὰ σολδία ἐκεῖνα τοῦ Συκᾶ νὰ τὰ λάβῃ ὁ Καραγιάννης τὰ δὲ ἄλλα δύο ἓνα ἰδικό μας καὶ ἓνα τοῦ Ὁμὲρ Χότζια.

1730 Μαΐου 15 Ἀντώνιος Ἀγγελόπουλος καὶ Γεώργ. Πετμεζᾶς—Πάτραι γράφουν διὰ θαλανίδια, τυριά καὶ λάδια.

1730 Ἰουνίου 6. ὁ Σιλίβεργος Ἰωάννης γράφει ἐξ Ἰωαννίνων διὰ τὴν δυστυχίαν τοῦ Φώτου Νίκα ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔχασε τζεκίνια 100 εἰς τὸ

- 1) Φορτία.
- 2) Μέσον.
- 3) Μικροπράγματα.
- 4) Εὐκαιρίαν.
- 5) Σεκαθαρίση.
- 6) Εἰσπράξωμεν.

πρινοκόκκι καὶ θέλει νὰ γράψῃ τοῦ Δημητρίου Κυρίτζη νὰ ἰδῆ νὰ τοῦ κάμῃ τίποτε μπαράτο καὶ νὰ τὸν βοηθήσωμεν καὶ ἡμεῖς. Διὰ τὰ κλεψίματα ὅπου ἐτοῦξαν στὴ στρατιά ἔκαμαν νὰ συντροφεύουν τὸ πρᾶγμα 50 ἄνθρωποι.

1730 Ἰουλίου 12. ὁ Τριαντάφυλλος Κοπαρᾶνης ἐκ Κερκύρας γράφει ὅτι ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα τὸν εἰδοποίησαν νὰ μὴν στέλλῃ «οὔτε γραφὲς οὔτε» πρᾶγμα διὰ Σαγιάδα διὰ τοὺς ἀρβανῖτες ἀλλὰ μόνον «διὰ Δελ-»
» βίνου».

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΝ ΑΡΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΤΟΜΟΥΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΛΟΓΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ